

odsev odseva

*Vrtci dražji
še za 17 %*

*Trzinski izvir
- prva skupina
medgeneracijskega
društva v Trzinu*

*Prva čarovniška
zabava je
bila enkratna*

**POSLOVALNICA
LJUBLJANA**

Opovška ulica
1000 Ljubljana
Tel.: 01 425 71 75
Fax: 01 425 02 00
E-pošta:
info@golfturist.si

**POSLOVALNICA
DOMŽALE**

Ljubiškova ulica
1390 Domžale, p.o. b. 137
Tel.: 01 721 08 00
Fax: 01 721 12 07
E-pošta:
domzale@golfturist.si

POSLOVNI IN PLETI AGENCIJA

Trzinova 3, 1000 Ljubljana
Tel.: 01 425 71 75, fax: 01 425 02 00
E-pošta: info@golfturist.si

**Jani Muha:
Gimnastika
je vsestranska**

Plač rezervacij, plač vstopnic in štampilj, - glasilo vozovnice • hotelske rezervacije • izposoja avtomobilov
voznikov, posredništvo pri izposoji avtomobilov • posredništvo v turizmu • organiziranja za pletovanje

Vabimo vas v frizerski salon Petra & Primož
v Trzin na Kidričeva 4 (poleg legovine Hlas)

kjer za vas po zelo ugodnih cenah:

- laka frizura 1900 SIT,
- strizenje in frizura 3700 SIT,
- barvanje in frizura 4000 SIT

z urhansko lasno kozmetiko Schwarzkopf
ter strokovnim znanjem

poskrbimo za vas urejeni videi.

Narocite se po telefonu 041 502 197

Obiščite nas lahko vsak dan od 8. do 19. ure,
ob sobotah od 8. do 12. ure.

Vabita vas
Petra & Primož

"KOMO"

Frtek Močnik s.p.
Trzin, Mengeska c. 69 in podružnica
Cij. Jarsce, Kamniška 24, 1235 Radomlji
Tel. & Fax: 011 72-44-147, GSM: 041/798-069

- vodenje poslovnih knjig za samostojne podjetnike in vse vrste podjetij
- fakturiranje
- Izračun DDV in izdelava DDV obrazcev
- izdelava vseh vrst zaključnih bilanc
- izdelava napovedi za odmero dohodnine
- izračun amortizacije in revalorizacije za osnovna sredstva
- izdelava izplačilnih listov za delavce in zavezanca
- izdelava vseh plačilnih nalogov
- prilave in odjave delavcev
- davčno svetovanje
- finančno svetovanje
- zastopanje
- priprava dokumentacije za pridobitev kreditov
- pomoč in svetovanje pri odpiranju podjetja ali s.p.
- pomoč pri organizaciji poslovanja
- pomoč pri dohodninskih napovedih za leto 2001

**TRGOVINA
BOGATA PONUDBA**

V INDUSTRIJSKI CONI TRZIN

Celoten program blagovne znamke KIMI in izbrani izdelki drugih priznanih proizvajalcev:

**PROTIZMRZOVALNA
SREDSTVA**

- čistilna, pralna in pomivalna sredstva
- avtokozmetika
- pripomočki za čiščenje
- higijenski izdelki iz papirja
- kozmetika in sredstva za osebno nego

POSEBNE UGODNOSTI

- antifrizi za avtomobile
- solarni in ogrevalni sistemi

**ZA GOSTINCE
ČISTILNE SERVICE**

- možnost polnenja izdelkov KIMI v prineseno embalažo po nižjih cenah
- za upokojene prvi in drugi delovni dan v mesecu 10 % popusta
- pri nakupu nad 1000 SIT podarimo 5 litrov destilirane vode
- vsak mesec privlačne akcijske prodaje

VABLJENI!

Pestra ponudba čistil v večji embalaži za higieno v velikih kuhinjah in objektne higieno ter čistilni pripomočki in papirna galanterija

ČISTO. PRIJAZNO.

Delovni čas: vsak delovnik od 8h do 16h, ob sobotah od 8h do 12h
KIMI d.o.o., Planjava 1, IC Trzin, 1236 Trzin
Telefon: 01 5300 576, telefax: 01 5300 580

KIMI.

Mesnine Arvaj zdrav zalogaj

REPUBLIKA SLOVENIJA

dobrodošli v Trzinu

Kidričeva 11, tel.: 01/ 564 46 00

odprto vsak dan

razen ponedeljka od 8.00 do 19.00

sobota od 7.00 do 13.00

Vabimo vas k ugodnemu nakupu v

novembru in decembru:

• **svinske polovice**

• **paketi mlade junetine**

• **ter ostalo meso in mesni izdelki**

Polo Ice. Polo z brezplačno klimo.

Že od 2.200.000 SIT* dalje. (19.699 DEM)

Sveže vozilni izkušnje in vzpost...

Prihranek: 244.000 SIT*

- Polo Ice 1.4 (60 KM) Vas bu v vročih poletnih dneh štediti pred vročino in razvajal še z naslednjo opremo:
servo volan, centralno zaklepanje, po višini nastavljivi sovoznikov sedež, električno nastavljivi in ogrevani zunanji ogledali, ogrevane šobe za pranje vetrobranskega stekla, električni pomik stekel, meglenske.

Možnost posojila na 72 mesecev!

PORSCHE
KREDIT IN LEASING

Polo Ice

* Ceni sta informativni in odvisni od valutnih razmerij.

AS
DOMŽALE

Informacije
Ljubljanska c. 1
Domžale
Tel.: 01 721 50 59
www.as-domzale.serv.si

Čistilni servis

Primož Zupac s.p.

Deguljeva ul. 5, Domžale

Tel.: 01 72 41 657, 041 895 539, 01 72 47 489

Čistimo: avtomobile, motorkole, tovorni avtomobili, vrtno opremo, vrste živali, hišne ljubimce, zunanje prostore in tople vode ter razne...

Priloge na dan, po dogovoru, lahko tudi obiskujemo in praznike. Čistilo avtomobila v Deguljevi ulici, ob ceni z vključeno gorivom. Obnova rokavice, vsak dan od 7h do 19h, ne sorodni od 8h do 13h.

Čistilo avtomobila Zupac

GOSTILNA • PIZZERIA

FURMAN

LUKOVA

tel.: 7236 - 736,
fax: 7236 - 737

~ Odprto od 6. do 24. ure
Nedelja zaprto

Sprejemamo rezervacije
do 50 oseb

~

~ V decembru ob petkih
in sobotah živa glasba

AVTOCENTER
KNAPS

Mengeška 87, 1236 Trzin

Avtoopravi, vzdrževanje, vzdrževstvo,
možnosti nuri čišnja 01/564 43 00

PREPRICAJTE SE O NAŠO KAKOVOST.

GORENC s.p.
Ljubljanska 44, Trzin

telefon: 01 564 17 91
GSM: 041 644 121

Popravila:

- TV sprejemnikov,
- PC monitorjev,
- audio naprav.

Montaža klasičnih in SAT anten ter avtoakustike

Slaščičarna
Oger

stari Trzin, Mengeška 26
tel: 564 20 50

Nudimo veliko izbiro poročnih in otroških tort po tujih katalogih, domačo potico, ročno izdelane domače piškote in ostale slaščice.

Najnovейše: TELEBAJSKI!

Stalno so na zalogi torte za diabetike.
Odperto vsak dan od 7.00 do 9.30

OPTIKA

Martina Škofic

Ljubljanska 87, Domžale
Tel. 721-40-06

vsak dan 8.00 - 12.00
in 16.00 - 18.00
sobota 9.00 - 12.00

Slovenska 24, P.E. Akustika
tel.: 723-88-88

HUBAT PETER s.p.
HP COMMERCE d.o.o.

HITRA DOSTAVA - KONKURENČNE CENE
KURILNEGA OLJA
PLAČILO TUDI NA OBROKE

Industrijska 75, 1234 Mengeša
Telefon: 01 723 09 00, Fax: 01 723 09 00

AVTOLIČARSTVO VIDMAR

Nudimo vse avtoličarske in avtokleparske storitve

Hobotova 7B, 1236 Trzin, Tel.: 01/564-20-27

BAHNE

TUDI JESEN JE LAHKO LEPA IN VESELA

Jesen se je iz tiste zlate, pisane dobe, ki jo imajo številni ljudje za najlepši čas leta, že prevesila v čas sivine, odpadlega listja, dežja in prvega sneženja. Ko nas skozi okna pozdravljajo megla, nabuhli nižki, sivi oblaki in dolgi večeri, nas nič kaj ne vleče ven, a kaj, ko je nekateri stvari treba postoriti tudi takrat, ko mraz, vlaga in sivina sijajo iz vseh koncev. Nekateri bi radi ta del leta kar preskočili, vendar zna biti tudi pozna jesen lepo obdobje, seveda če ga znamo uživati in izkoristiti tisto, kar nam ponuja. To je lahko čas spominov, melanholije, sprehodov po odpadlem, šelestečem listju ... Ždaj je tudi čas, ko lahko več ostajamo doma in se posveča-

mo sebi in svojim najbližjim. V tem obdobju lahko postorimo stvari, za katere takrat, ko nas je iz hiš vabilo toplo, prešerno sonce, ni bilo časa. Če se potrudimo, je lahko bivanje »za štirimi stenami« doma prijetno in toplo. Svoj dom lahko z najrazličnejšimi malenkostmi napravimo prijetnejši in toplejši. K temu pa lahko prav gotovo v največji meri prispeva to, da si vzamemo čas tudi za svoje najbližje. Ugasimo kdaj televizor ali računalnik, odložimo službene skrbi in se pogovorimo, pošalimo med seboj ali pa dajmo na mizo katero od igrice, s katerimi smo se igrali v otroštvu, in se igramo z drugimi. Tudi v najbolj »odraslih in resnih« je skritega vsaj še malo mladostnega veselja in igrivosti. Na lepem lahko tudi pozna

jesen postane prijetna! To velja tudi za življenjsko obdobje človeka, ki ga primerjamo z jesenjo. Čeprav mogoče na vrata že trka starost, še ne pomeni, da je to kaj tragičnega. Zadnjič sem prebral slogan, da se življenje pri sedemdesetih šele začne. Sprva sem se namuznil temu stavku, vendar me je kmalu po istem služba vodila ravno v družbo starejših, najprej v Medgeneracijsko združenje Jesenski cvet, nato pa še v društvo Lipa – univerzo za tretje obdobje. Tam sem se prepričal, da imajo tudi ne več roso mladi lahko zelo, zelo bogato in prijetno življenje.

Ko se upokojiš, imaš še čas zase, mi je zaupala neka gospa. Otroci so že preskrbljeni in te v glavnem ne potrebujejo več tako kot prej. Šele v tem obdobju se lahko v resnici posvetiš sebi in začneš razvijati tiste svoje skrite talente in sposobnosti, ki si jih moral, ko si bil razpet med službene in družinske dolžnosti, potisniti v stran, jih zatajiti. Spoznal sem, da je med starejšimi, v teh družvih je največ žensk, res dosti dobrih pesnic, pisateljic, slikark, pevk in sploh umetnic, in da si znajo življenje še kako polepšati in vanj vnesti toplino. Med članicami in člani obeh združenj je

tudi precej Trzink in nekaj Trzincev, ob tem pa nikakor ne moremo prezreti dejavnosti naših žerjavčkov. Člani društva so med najbolj dejavnimi v Trzinu. Koliko lepih izletov in družabnih srečanj so že pripravili? Človek bi se jim kar pridružil, pa enostavno ni časa. Mogoče pa ta čas še prihaja! Kakor koli že, v tej številki našega časopisa nekaj več pozornosti posvečamo ravno

starejšim, seveda pa Odsev ne more tudi mimo drugih aktualnih dogajanj v Trzinu. V enem mesecu se nabere res toliko stvari, da kar s težavo sledimo vsemu. Ne morem pa si kaj, da ne bi zapisal, da vse kaže, da bomo v uredništvu zdaj končno le dobili nekaj delov prepotrebne računalniške opreme, kakršno bi moralo imeti vsako uredništvo, ki kaj da nase. Pri prihodnjih številkah se bo mogoče to že tudi poznalo.

Urednik

ODSEV - glasilo Občine Trzin

Glavni in odgovorni urednik: Miro Štebe

Namestnik odgovornega urednika: Jozef Štih

Tehnični urednik: Emil Pevec

Urednik fotografije: Jozef Seljak

Trženje: Jozica Valentak

Lektoriranje (razen Uradnega vestnika): Marija Lukan

Ostali člani uredništva: Mateja Erčulj, Tone Ipavec, Urša Mandeljc, Nuša Maran, Petra Mušič, Viktorija Petrukar - Oblak, Tanja Pregelšek Marolt, Katja Rabeč, Mojca Trček, Peter Zalokar

Tisk: Marko Ravnikar s.p., Domžale

Naklada: 1600 izvodov

Glasila Odsev izbaja enkrat mesečno in ga dobijo brezplačno vsa gospodinjstva in podjetja v Trzinu.

Naslednja številka Odseva izzide 20. decembra 2001. Vaše prispevke pričakujemo v uredništvu najkasneje do 5. decembra na naslov: Odsev, Mengeška 9, 1236 Trzin ali na elektronski naslov odsev_96@hotmail.com

Uradne ure v uredništvu:

Vsako sredo od 17. do 19. ure v

prostorih uredništva, v prvem nadstropju stare osnovne šole v Trzinu (Mengeška c. 22/1)

☎: (01) 564 45 67 𐀀: (01) 564 45 68

Slika na naslovnici:

»črna romantika na jesensko makri trzinski obvoznici.

(foto: Jozef Seljak)

SRECNO, MALA PRINCESKA!

Ko je ta številka Odseva dobivala končno podobo, nas je razveselila veselo vest. Članica našega uredništva in dolgoletna urednica za področje fotografij v Odsevu Mojca Trček ali tudi Romsava Mojca, kat jo še večkrat kličemo, je povila »štručko«. Novorojeni princeski in njeni mami - ci vsi skupaj priručno čestitamo. Punčki želimo tudi vso srečo na tem velikem svetu! Naj ji rojenice prinesejo vse najlepše darove in ji začrtajo zdravo in srečno življenjsko pot!

Člani uredništva Odseva

ISSN 1408-4902

Poprakov

Tokrat žal ne gre drugače, kol da začnem s popravitkom prispevka, objavljenega v oktobrski številki Odseva. Poročevalcu z 32. seje občinskega sveta (naslov: *Gasilci res potrebujejo nov avto*) se je v poročilu o razpravi o predlogu proračuna za leto 2002 zapisalo med drugim naslednje: »V predlogu proračuna namreč ni bilo predvidenih sredstev za nakup novega gasilskega avtomobila«. Navedena trditve ne ustreza resnici in zato seveda moram ne zanikati to informacijo, temveč podati nekoliko širšo razlago. Takoj po nastanku občine Trzin in izvolitvi za župana so me predstavniki trzinskega PGD kot vsakoletnega predlagatelja občinskega proračuna obvestili, da so začeli zbirati sredstva za nakup novega gasilskega avtomobila (tovornjaka s cisterno in drugo potrebno opremo) in da so nekaj malega denarja v ta namen že dobili od domačjske občinske gasilske zveze. Tedaj smo tudi soglasno ugotovili, da tako velike naložbe ne bo mogoče izpeljati zelo hitro, saj naj bi takšno vozilo s celotno nadgradnjo in opremo vred stalo okrog 30.000.000 SIT ali še več. Tolikšne vsote v ta namen pa glede na vse predpisane obveznosti tudi proračun Občine Trzin ne zmore v letu ali dveh, temveč kvečjemu v daljšem obdobju. Skladno s tem je PGD na predlog podpisane kot predlagatelj proračuna že leta 1999 dobilo iz občinskega proračuna nekaj sredstev za bodoči avto, enako v letu 2000, letos pa sem ob rebalansu proračuna (julija 2001) predlagal, da namenimo za gasilski avto v letu 2001 1.500.000 SIT. Tako smo gasilcem omogočili, da avto kupijo do konca leta. Hkrati smo iskali rešitve, kako naprej in med

drugim razmišljali, da bi avto nadgradili postopoma (najprej najnujnejše in potem še vse drugo), da bi skušali pridobiti kakšno posojilo ali se z izvajalcem nadgradnje dogovoriti za obročno plačilo. V skladu s tem sem v predlogu proračuna za leto 2002 predlagal v ta namen znesek 2.000.000 SIT, za leto 2003 pa še 1.500.000 SIT, računajoč na to, da bo Občina Trzin prispevala v ta namen tudi še leta 2004 in da bomo kaj zbrali tudi od občanov in podjetij v občini. Nikakor torej ne držim, da v predlogu proračuna ni bilo nič načrtovano za nadgradnjo gasilskega avtomobila, medtem ko je ponovno treba poudariti, da je s sredstvi občine za leto 2001 že zagotovljenih dovolj sredstev za nakup. Res pa je, da se je občinski svet na predlog soglasjem odločil, da znesek za leto 2002 zviša na 8.000.000 SIT; seveda pa bo zato manj sredstev za nekatere druge potrebe. To je na kratko povedano vse o tem, kar sem kot župan predlagal v zvezi z gasilskim avtomobilom v prejšnjih letih in za leto 2001, in kako je, poudarjam, z mojim soglasjem, odločil občinski svet.

Odnos do skupnega

Kot občan in kot župan Občine Trzin, ki predlaga večino naložb in vzdrževalnih posegov na objektih javnega pomena v občini, moram omeniti svoje razočaranje ob odnosu do skupne lastnine in tudi do podobe našega kraja in občine v celoti. Občina je v teh letih vložila veliko denarja in dela v na videz drobne in manj pomembne posege kot so ureditev še neurejenih zelenic in zelenic ob vstopih v naselje, ureditev manjših parkovnih površin, ureditev igrišč ipd. Pri tem pa opažamo, da v več primerih lastniki zasebnih zemljišč ali uporabniki skupnih površin tudi v delih naselja, ki so zelo na oče, ne poskrbijo niti za minimalno ureditev teh zemljišč (npr. vsaj za eno ali dve košnji letno ali za striženje živih mej, ki so jih sami zasadili) in da seveda tudi država kot lastnica in upravljavka zelenih površin ob državnih cestah slabo skrbi za te površine. Občina na tujem zemljišču ne more in ne sme posegati, četudi smo letos vseeno dvakrat naročili in plačali upravljavcu glav-

ne ceste G 10 košnjo ob cesti in lako tvegali, da bo država enostavno opustila svojo dolžnost, mi bomo pa morali sami skrbeti za izgled njenih zemljišč v naši občini. Še bolj pa sem razočaran ob ravnanju nekaterih mlajših, in to praviloma ne najmlajših, občanov z opremo in objekti, ki so namenjeni skupni rabi. Le mesec, dva po tem, ko smo na otroškem igrišču v bližini šole namestili igrala in klopi, je bila večina teh igral in klopi že poškodovana in celo polomljena. Kar precej denarja smo namenili obnovi tekaške steze v športnem parku ob šoli, ki je namenjena našim otrokom za njihovo športno vzgojo. Vse kaže, da je obnavljanje steza pravi izziv za razbortne mladce, kako čim prej s kolesi in motorji oziroma z »cranjem« ob zaviranju uničiti stezo in jo spraviti v prejšnje stanje. Sprašujem se, ali kot šola in starši ne znajo poučiti svojih otrok, da so ti objekti namenjeni pred-

vsem njim, in da navsezadnje delajo škodo sami sebi in vsem, ki prispevamo sredstva za te namene v občinski proračun. Menim, da mora šola bolj aktivno skrbeti za te objekte in nadzorovati, kaj se dogaja okrog šole in za objekte, ki so ji dani v uporabo in upravljanje, pri čemer ni tako pomembno, ali ji je bila steza po obnovi formalno že izročena v uporabo ali ne, saj ji je navsezadnje že ves čas, kar obstaja, dana v upravljanje.

Otroški parlament

Poslušal sem razpravo na zasedanju otroškega parlamenta OŠ Trzin in moram poudariti, da je razprava potrdila to, kar vem tudi sam, kol kažejo nedavne razprave v Trzinu, pa marsikdo od odraslih tega ne želi priznati. Menda kar najpogosteje so otroci poudarjali, da pogrešajo objekte in druge možnosti za športno in rekreativno dejavnost: od ploščadi za »rolkanje« do bazena, od igrišč do drugih možnih zbiralšč. In oni so naša prihodnost. Zal je Trzin v preteklosti lako hitro rasel, da morda niti ni bilo mogoče pravočasno zagotoviti te vrste infrastrukture v zadostni meri. Danes v tem pogledu zaostajamo za predpisanimi standardi in normativi in tudi za marsikatero veliko manj premožno občino v Sloveniji. In prav je, da to čim prej spremenimo.

Tone Peršak

Telefonske številke Občine Trzin so:

564 44 54, 564 45 43, 564 45 50

Elektronska pošta: info@obcina-trzin.si

Domača stran na internetu: <http://www.obcina-trzin.si/>

ODGOVOR NA ČLANEK: KDAJ BOMO DOBILI KABELSKO TV?

V oktobrski številki Odseva je bilo več člankov, ki so se nanašali na kabelsko televizijo v Trzinu. Ker je bilo v intervjuju, ki ga je imel urednik Odseva s predstavnikoma Telemacha izrečenih več netočnosti in smo bili nekateri člani Odbora občinskega sveta za gospodarske javne službe in komunalno infrastrukturo imenovani kot krivci za to, da kabelske televizije še ni v Trzinu, se nam zdi prav, da pojasnimo nekatere stvari, ki dajejo celi zadevi nekoliko drugačno luč, kot se je dalo razumeti iz članka v prejšnji številki Odseva.

1. Na pobudo, ki je bila dana na letošnji januarski seji Občinskega sveta, da naj bi predstavniki Telemacha povabili na sestanek, da bi nam podrobneje predstavili razmere v zvezi s projektom CATV, sino 29. januarja 01, pripravili sestanek Odbora občinskega sveta za gospodarske javne službe in komunalno infrastrukturo. Na omenjenem sestanku, to je bila 23. seja Odbora, smo sprejeli naslednje ugotovitve:

- Načrt izgradnje CATV, ki je bil pričakovani, še ni bil pripravljen.
- Pripravljena sta bili PGD in PZI projektni dokumentaciji za IOC in naselje Mlake.

- Za stari del Trzina omenjena dokumentacija ni bila pripravljena, ker g. Mihačević ni vedel, da tudi ta del spada v pogodbo.
- Lokacijska dokumentacija je bila v izdelavi in naj bi bila končana do konca marca, nakar naj bi vložili vlogo za pridobitev gradbenega dovoljenja.
- Takrat smo tudi zahtevali izjavo o resnosti izvajalca pogodbenih del v zvezi s projektom CATV v Trzinu.

2. Na 25. sejo Odbora, ki je bila 5. marca 01, z enako tematiko, so s Telemacha istega dne poslali faksirano opravičilo, češ da je g. Mihačević na službeni poti, čeprav je bil o sestanku pravočasno obveščen.

3. Po tem, ko nam je Telemach 12.3.01 poslal pisno gradivo, smo sklicali 26. sejo Odbora. Na njej so nas seznanili, da bo nova izhodiščna ekonomska cena priključka CATV za naselje Mlake 135 000 SIT. S takšnim predlogom se Odbor ni strinjal in je od Telemacha zahteval, da do prihodnjega sestanka pripravi popravljen ceno priključka za cel Trzin, ob tem pa naj upošteva priznani indeks letnih podražitev v gradbeništvu, ki ga priznava Gospodarska zbornica Slovenije. Dogovorili smo se tudi, da se lahko po časovnem načrtu predvidene dejavnosti izvajalca zamaknejo do skupnega dogovora o popravljeni ceni priključka.

4. Na 27. seji Odbora, 5. aprila 01, je Telemach predlagal nove, spremenjene cene, ki so bile oblikovane glede na pogoje izvedbe kabelskih razvodov. Telemach je predlagal naslednje cene: 57.000,00 SIT, 74.900,00 SIT in 300.000,00 SIT. Takšnega predloga Odbor (gospodje Ipavec, Karče, Lap...) ni sprejel, ampak je predlagal priznane indekse podražitev od 18 8 99, ko je bila sklenjena pogodba, do aprila 01. Ti indeksi so za

- nizke gradnje 15,04 %
 - nizko napetostne kablovode 8,42 %
- Z upoštevanjem dopustnih faktorjev podražitev in osnovne pogodbenice cene je Telemach pripravil novo ceno priključka – 74 000,00 SIT z upoštevanjem DDV-ja in takšna ponudba, v pričakovanju uspešnega dogovora med Telemachom in Telekomom, še danes čaka na Občini Trzin za podpis pogodbe.

Pogajanja so trajala od 29. januarja 01, do 5. aprila 01, zato je trditev, da so gospodje Ipavec, Karče in Lap krivi, da v naselju Mlak še danes nimamo CATV, iz trte zvitla. Res pa je, da so ti isti gospodje krivi, da je moral Telemach znižati svojo ceno za CATV priključek.

Odbor Občinskega sveta za gospodarske javne službe in komunalno infrastrukturo

TELEKOM

Res, da je Občina Trzin dala, po nekaterih ocenah, dovoljenje Telekomu za prekopavanje Trzina za obnovo telefonije po občini, malo pozno, ampak Telekomu se vseeno ne bi smelo tako muditi, kot se mu je očitno v trziškem gozdu. Dobil je dovoljenje za podzemeljska dela, tam pa je očitno naredil še nekaj nadzemeljskih. Naš fotograf Jože sklepa, da so tista mogoče naredili celo za vesoljčke. Hkrati pa skeptično dodaja, da tudi ta naglica in nadzemeljske napeljave verjetno ne bodo prispevale k hitrejši uvedbi kabelske TV v Trzinu. Prav zato takšnih del v Trzinu ne potrebujemo. Bolje je bilo, če bi se bolj posvetili kabelski TV in dogovoru o tem, kdo jo bo sploh »pripeljal« v naš kraj.

BREŽINA PŠATE OB MOSTU NA HABATOVİ BO KONČNO UREJENA

Po večkratnih opozorilih so pred kratkim občani na Občini le dosegli, da bodo brežina Pšate ob koncu Jemčeve oz. Habatove ulice le utrdili s škarmo in cestišče zavarovali z ograjo, ki ne bo vsakih nekaj mesecev strgana. Ob ograji bo pločnik, precej bolj pregledno pa bo tudi križišče ob mostu, saj ga ne bo zaraščalo grmovje.

VRTCI DRAŽJI ŠE ZA 17 %

Na novembrski ali 33. redni seji Občinskega sveta Občine Trzin je bilo kar nekaj zanimivih tem, ki bodo verjetno pritegnile pozornost občanov.

Ureditveni načrt športnorekreativnega parka Trzin

Tema, ki je pred začetkom poletja dvigala precej prahu v novem delu naselja oziroma v Mlakah, so bili načrti za ureditev športnorekreativnega centra v gozdu na obrobju Mlak. Občinski svet je na zadnji seji opravil drugo branje Odloka o ureditvenem načrtu, tako da je ureditveni načrt zdaj sprejet in športnorekreativni park tam bo. Treba je povedati, da so svetniki med drugim sklenili, da bodo športnorekreativni center preimenovali v športnorekreativni park in tako tudi z imenom dali večji pomen parkovni usmeritvi tistega območja. Župan g. Anton Peršak je uvodoma povedal, da so pri pripravi ureditvenega načrta v kar največji meri spoštovali pripombe občanov, zato je menil, da novih, upravičenih nasprotovanj zdaj ne bi smelo biti. Direktor Locusa, podjetja, ki je pripravilo projekt, g. Leon Kobetič, pa je pojasnil, da so občane Mlak, ki bodo bližnji sosedje ŠRP skušali zaščiliti (tako, da bo celotno območje, glede na prvotne načrte, tudi do 12 metrov pomaknjeno globlje proti gozdu in da so pristali na to, da bodo protihrupni nasipi povišali še za pol metra. Da ne bi privabljali večjih množic, še zlasti iz drugih okolij, so spremenili namembnost objekta, ki so ga predvideli na območju parka. Objekt bo po novem služil predvsem delovanju športnih društev in upravljavcem parka, imel pa bo dve etaži (prilije in mansarda). Stevilo parkirnih mest v parku so s 54 zmanjšali na 34, hkrati pa so predvideli tudi peš povezavo proti gostilni Trzin-ka, kjer naj bi bilo na razpolago še 13 parkirnih mest. Upoštevali so tudi želje občanov in so povečali mere nogometnega igrišča in atletske steze okoli njega na standardne mere za takšne objekte. Posebno skrb so namenili tudi odvodnjavanju celotnega kompleksa in večji skrbi za okolje. Na zahtevo Zavoda za varstvo naravne in kulturne dediščine so tako spremenili potek pešpoti, ki so jih prvotno zarisali na jugovzhodnem delu območja. Umaknili so tudi nekatere luči, ki bi bile bolj oddaljene od športnih objektov in bi lahko prispevale k svetlobnemu onesnaževanju. Izdelali so tudi floristični popis rastlinstva v bližnjem mokrišču.

Občinski odbori, ki so dopoljnjeni predlog ureditvenega načrta obravnavali, so se z

njim v glavnem strinjali. Na pobudo svetnika Romea Podlogarja so v odlok zapisali, da naj bi na območju športnega parka postavili tudi igralno steno, svetnica Marija Hojnik pa je povedala, da se Odbor za družbene dejavnosti z dopolnjenim in spremenjenim ureditvenim načrtom strinja, ona sama pa je še naprej mnenja, da načrtovalci še vseeno niso v zadostni meri upoštevali zahtev občanov, ki jih je bilo slišati v času javne razprave glede SRP. Ne glede na to so člani občinskega sveta odlok o ureditvenem načrtu ŠRP v drugi obravnavi potrdili.

Kabelska TV bo javna služba

Občinski svet je v nadaljevanju seje po hitrem postopku sprejel dva odloka. Z dopolnitivno odloka o stavbnih zemljiških naj bi se v občini izognili težavam, ki nastajajo pri odmerah komunalnih prispevkov za posamezna zemljišča. Gre za to, da namembnost posameznih zemljišč v Trzinu pogosto spreminjajo, komunalni prispevki za ta zemljišča pa ne sledijo tem spremembam. Odslej naj bi se odmera komunalnih prispevkov spreminjala ob vsaki spremembi na zemljišču, za katero je potrebno gradbeno dovoljenje.

Za mnoge občane pa je verjetno še bolj zanimiva sprememba odloka o gospodarskih službah, s katero so med javne službe v Trzinu vpisali tudi kabelsko televizijo. Na občini so se za ta ukrep odločili zaradi zapletov pri ureditvi kabelske televizije na območju občine. Ker se stvari kljub pozivom občine, da naj se potencialna kabelska operaterja v Trzinu med seboj dogovorita, predvsem pa morata znižati predlagano višino priključka kabelske televizije, ne premaknejo z mrte točke, se je Občina odločila, da stvari vzame v svoje roke. Kabelsko televizijo je s spremembo odloka razglasila za izbirno javno službo, ki jo bo občina podeljevala izbranemu koncesionarju. Na občini upajo, da bodo s tem pospešili dogajanje, na seji pa smo slišali tudi podatek, da so na Občini ugotovili, da je na območju Trzina že tudi dokaj dobro razvejan cevovod, v katerega bi lahko položili kable, da ne bi bili odvisni od kablov, ki jih je položil Telekom. Druga možnost za položitev kablov je za zdaj še bolj oddaljena. Kable bi lahko polagali v zemljo hkrati s polaganjem cevi za plinovod.

Cene vrtca gredo v nebo

Precej večjo stisko je bilo med občinskimi svetniki čutiti ob predlogu za potrditev no-

ve, kar 17 % višje ekonomske cene vrtca za otroke prve starostne skupine in 14 % podražitev programov vrtca za drugo starostno skupino otrok. Razlog za novo zvišanje cen vrtca je v povečanju plač zaposlenih v vrtcu. Pri izplačilu teh je namreč treba

upoštevati dogovor o uskladitvi plač, ki ga je v juliju Ministrstvo za šolstvo, znanost in šport doseglo s sindikati vzgoje in izobraževanja, hkrati s tem pa je treba upoštevati tudi spremembe določil kolektivne pogodbe za dejavnost vzgoje in izobraževanja. Občinske svetnice in svetniki so se zavedali, da bo tako veliko zvišanje cene vrtcev prav golovo prizadelo precej staršev otrok, saj ni dolgo tega, kar so sprejeli zadnji podražitev vrtca, tako da že do zdaj vrtcev za starše ni ravno poceni. Po drugi strani pa so se zavedali, da se bo, če ne bi sprejeli predlagane podražitve, to zelo neugodno odrazilo v občinskem proračunu. Opozarjali so, da jih je v zagato pravnoprav spravila država. Ta narekuje cene in gogaje za delovanje vrtcev, plačevanje vsega tega pa enostavno prenese na občine in posredno tudi na starše. Svetnike je zanimalo, koliko otrok iz drugih občin je v trzinsem vrtcu, vendar se je na koncu izkazalo, da jih ni več prav dosti. Zahtevali so tudi, da nadzorni odbor preveri zakonitost napredovanj zaposlenih v vrtcu ter izplačevanja plač in drugih dodatkov po kolektivni pogodbi. Nazadnje pa so potrdili nove cene programov vrtca: 77.586,00 SIT za prvo starostno skupino (otroci do treh let) in 60.595,00 SIT za drugo starostno skupino (otroci starejši od treh let).

Naj ob tem povemo, da so se s podobnimi težavami v zadnjem času spopadali tudi občinski sveti drugih občin. V Domžalah so se tako na primer odločili za nekoliko nižjo podražitev kot v Trzinu, vendar pa so svojo županjo pooblastili, da je napisala protestno pismo predsedniku vlade dr. Janezu Dmrovšku in vladi. Cveta Zalokar Oražem je tako pri vladi protestirala, ker občanem z zakoni nalagajo skrb za otroško varstvo, pri tem pa lokalne skupnosti pri iskanju sistemskih rešitev na ravni države nimajo nobene besede. Opozarja, da cene otroškega varstva, kakršne diktira vlada, krepko presegaajo rast inflacijskih stroškov drugih uslug in cen blaga in da je takšno dvigovanje cen za občine nesprejemljivo. Opozarja, da morajo občine kriti razliko med ekonomsko ceno vrtcev in tistimi, kar za varstvo otrok plačajo starši. S tem občine zagotavljajo sredstva za

plače in druge prejemke zaposlenih v vrtec, krijejo davke ter tekoče stroške poslovanja vrtec, hkrati pa morajo občine skrbeti tudi za investicijsko vzdrževanje vrtec, investicije v novogradnje ter nakup opreme v vrtec. Ob takem načinu financiranja postajajo vrteci poleg komunalnih storitev v marsikateri občini drugi največji porabnik denarja iz občinskih blagaj. Vse kaže, da je potrebna drugačna sistemska rešitev za financiranje vrtec.

Kamnomol je predrag

Ob peti točki dnevnega reda člani občinskega sveta niso dali soglasje k večletnemu zakupu ene od parcel v trzinsem kamnomolu, tako da bi kamnomol lahko uporabljali za kulturne in druge prireditvene dejavnosti. Svetniki so poudarjali, da je cena, ki jo je postavil eden od lastnikov štirih parcel v kamnomolu, odločno previsoka. saj ne vedo, koliko bi kamnomol sploh lahko izrabljali. Opozarjali so,

da je problem pri prireditvah v kamnomolu soglasje sosedov, saj so se ti ob nekaterih prireditvah že pričezovali. Drug problem so parkirišča, saj ob večjih prireditvah v kamnomolu za avtomobile ni prostora, pod njim pa tudi ni primerne prostora. Navedli so še cel kup drugih razlogov, zakaj ni smiselno, da bi se odločili za tako drag najem. Vseeno pa so sklenili, da bo občina od trzinskih društev skušala pridobiti mnenja o tem, katero društvo bi sploh bilo pripravljeno uporabljati prostor v kamnomolu in kakšne so sploh želje in mogoče tudi načrti društev v zvezi s kamnomolom.

Pomoč kmetom, ki jih je prizadela letošnja suša

Ker je suša prizadela tudi nekatere poljščine na trzinskih poljih, se je Občinski svet na novembrski seji odločil, da bo občina po svoje pomagala prizadetim kmetom. Ker še ni točnih podatkov o tem, kolikšno škodo je na trzinskih poljih povzročila letošnja suša, so se svetniki in svetnice odločili, da bodo v

la namen porabili največ milijon tolarjev sredstev, la pa bodo razdelili po ključu, po kakršnem bo delila država.

Pred zadnjo, redno točko vseh sej občinskega sveta, Predlogi in pobude, sta župan Anton Peršak in njegov namestnik Valentin Kolenc Občinski svet seznanila s potekom naložb v občini, ki so v teku. V industrijski coni urejajo še nekaj ulic, na Habatovi cesti ob Pšati urejajo kamniti zid in pločnik, obnovili so allejsko stezo ob igrišču pri osnovni šoli in. Prav pri atletski stezi, so svetniki opozorili, da je na komaj obnovljeni stezi že videti mlade s kolesi in motorji, ki se podijo po njej in jo uničujejo. Zato bodo pozvali vodstvo OŠ Trzin, da naj kot dober gospodar poskrbi za zaščito lastnine, ki mu je bila zaupano v uporabo in upravljanje. Treba pa je tudi reči, da svetniki sami niso bili enotni, kako bi dosegli, da mladi in tudi drugi steze ne bi uničevali.

Miro Štebe

10. OBLETNICA UČNEGA CENTRA LOKVANJ

19. oktobra je bila v Podgori pri Zlatem Polju slavnostna prireditev v počastitev 10. obletnice osamosvojitve Slovenije in 10. obletnice učnega centra 55. območnega štaba TO Domžale Lokvanj.

Lokvanj je bilo tajno ime zbirnega oz. učnega centra za sprejem in usposabljanje prebeglih slovenskih vojakov iz JLA za območje takratnih občin Kamnik in Domžale, to je za območje, ki ga pokriva 55. območni štab Teritorialne obrambe Domžale. Za Trzinice je verjetno še zlasti zanimivo, da je center oziroma tabor poleg poveljnika PUČ stotnika I. st. Janeza Jarca vodil tudi naš sokrajan, član stalne sestave 55. ObmŠTO stotnik I. st. Martin Planko.

Učni center Lokvanj je bil pripravljen v strogi tajnosti po že prej pripravljenih programih bojnega usposabljanja nabornikov v vojnih pogojih. Takratna obveščevalna služba JLA je zelo zavzeto iskala in pozivala starše prebeglih vojakov in nabornike, da naj se vmejo v vojašnice, zato je bila pri organizaciji učnega labora potrebna res velika previdnost.

Prav zato so Zbirni center postavili v obliki tabora s šotiri nekje na območju Male Lašne. Za mesto labora je poleg tistih, ki so v

njem delovali, vedel le načelnik 55. ObmŠTO. Center je deloval od 2. do 22. julija 1991, v tem času pa so vanj sprejeli 23 prebeglih slovenskih vojakov, ki so v centru uspešno zaključili služenje vojaškega roka po slovenski zakonodaji.

Za normalno delovanje centra v vojnih razmerah je skrbela vpoklicana Pehotna učna četa (PUČ) s 27 obvezniki. Ti so varovali tabor (stražarska služba), izvajali učni program in skrbeli za zaledno oskrbo. Hrana, vodo in druge potrebščine za usposabljanje ter pošlo so dovažali po strogo določenih in različno uporabljenih poteh. Za tajnost in nadzor gibanja, še zlasti neznanih oseb, po širšem območju zbirno-učnega centra so skrbele javke domačinov in posebej določeni posamezniki ter patrolje z gesli. Širši obhod območja tabora lokvanjcevo so opravljali tudi v civilni opravi, kot gobarji.

Zivljenje v taboru je potekalo po že v naprej pripravljenih načrtih. Učna četa je bila namreč usposobljena za urjenje in učenje vojaških znanj in taktično tehničnih dejavnosti pehote. Poudarek so dajali nočnim taktičnim vajam v vojnih razmerah in možnemu prehranjevanju v naravi. Popoldanski

početek so izrabljali za različne športne dejavnosti in pogovore. Za obveščanje o tekočih dogodkih in pogajanjih z JLA so imeli le majhen tranzistor, ki je bil pravzaprav vsa zveza z zunanjim svetom. Vse druge novice in podatke so dobivali preko pošle posameznikom in obvestil poveljstva.

Poveljnika labora sta z vsakim od prebeglih vojakov opravila lemeljite pogovore in pri tem sta spoznavala skrbi in resnična herojstva posameznih prebeglih fantov. Martin Planko se še zlasti spominja fanta, ki je pobegnil iz vojašnice v Sinju. K sreči ga je zajela hrvaška policija, ki ga je preoblekla in preko letališča Dubrovnik poslala na Pleso ter od tam do slovenske meje, kjer so ga sprejeli slovenski teritorialci in ga poslali v Lokvanj. Kot pravi Martin, so bili fantje res pogumni in so za svojo privržnost slovenski domovini in svojemu domu tvegali tudi življenje. Na slavnosti v Podgori so se spomnili delovanja Lokvanja in podelili tudi priznanja nekaterim domačijam iz okolice Male Lašne.

M.Š.

Med prikazom častnega veteranskega dejanja. ki ga izvajata Dominik Grmek in Darko Erhart (foto: Kastelic)

Rekel volk psu:

"Pogum ni v tem, da jaz bežim in me ti zasleduješ, marveč v tem, da ne pokažeš repa, če se obrnem".

Gruzinski

POGOVOR Z ŽUPANOM OBCINE TRZIN G. ANTONOM PERSAKOM NALOŽBE PRED KONCEM LETA

November je čas, ko gradbinci in drugi izvajalci najrazličnejših del na prostem hitijo, da bi še pred prihodom zime postorili kar največ, kar se še da. Prav zato smo trzinskega župana tokrat najprej povprašali, katere naložbe, ki so v pristojnosti občine, zdaj potekajo ali so potekale v zadnjem času v Trzinu.

Trenutno zaključujemo nekatere stvari, za katere smo se že pred časom dogovorili, njihova izvedba pa je trajala nekaj dalj časa. Ena od takih naložb so pločniki ob ulicah Peske in Brodišče v industrijski coni. S temi pločniki bo, z izjemo zelenic, tisti del cone, ki je že pozidan, vsaj v grobem urejen in tako bomo s tem t.i. dolg do cone v glavnem poravnali. Ostaja nam še ureditev nekaj zelenic, predvsem tam, kjer so sosedje na tak ali drugačen način posegali na občinsko zemljišče oz. na te zelenice, teh pa tudi nismo urejali tam, kjer se prav zdaj še kaj gradi. Ker te zelenice pri tem pogosto služijo kot dostavno zemljišče, se nam ne zdi smiselno, da bi jih urejali že zdaj. Ko bodo te gradnje končane, bomo uredili tudi zelenice.

Druge pomembna naložba, ki sicer poteka v okviru vzdrževanja, je bankina oziroma kamniti oporni zid ob bregu Pšate ob Halatovi ulici. Tam bomo uredili pločnik in tudi ograjo. Na ta način bomo polepšali tamkajšnje okolico, hkrati pa bomo tudi preprečili, da bi kakšen otrok padel ali zdrsnil v Pšato. Do zdaj je bila ograja tam slaba.

Omeniti moram tudi, da je bila pred kratkim obnovljena atletska steza ob šolskem igrišču. Ta je bila zelo zanemarjena in tudi poškodovana. Dokler tam ni bila narejena ograja, so kolesarji, motoristi in ne vem kdo še na stezo prihajali s svojimi vozili in jo uničevali. Žal moram reči, da se to dogaja tudi zdaj, ko je ograja že postavljena. Pravijo, da so na stezi videli celo avtomobile, ki so vozili po njej. Vse skupaj kaže na slab odnos do skupne lastnine, neosveščenosti, žal pa moram reči, da smo po naši oceni šola ne naredi dovolj za varovanje tistih objektov. To je nesporno objekt, ki je namenjen šoli, telesni vzgoji. Slaba, zanemarjena in razkopana steza pa onemogoča učencem primerno vadbo in tudi doseganje rezultatov, kot bi jih sicer lahko pričakovali. Upam, da bodo zdaj, ko je steza obnovljena in je okrog nje ograja, za stezo nastopili boljšji časi. Ograjo je treba

enostavno zakleniti in nato nadzirati, kaj se na igrišču in stezi dogaja.

Prav zdaj pa smo pridobili tudi uporabno dovoljenje za novi del kotlarne osnovne šole, s katerim bomo pri ogrevanju OS lahko prešli na plinsko kurjavo. To pomeni, da bomo s tem v Trzinu odpravili verjetno zadnje veliko ekološko obremenjevanje zraka, saj je plin, kot je znano, dosti manjši onesnaževalec zraka kot trda goriva. Moram reči, da sem na to ponosen, vendar pa bodo s tem stroški ogrevanja šole, kar plačuje Občina, precej narasli. Žal je pri nas tako, da je gorivo, ki bolj onesnažuje naravo, cenejše kot ekološko bolj sprejemljivo.

Kdaj pa lahko pričakujemo plinifikacijo celotne občine?

Lahko povem, da je razpis za koncesionarja za ureditev plinskega omrežja uspel, da smo koncesionarja izbrali in da zdaj teče pritožbeni rok, če se bo kdo od ponudnikov, ki ni bil izbran, slučajno pritožil. Če se bo kdo res pritožil, bo pač treba izvesti postopek za reševanje pritožbe. Upamo in verjamemo, da to ne bo potrebno in da bodo stvari stekle v kar najkrajšem roku. Pričakujemo, da bodo stvari zaključene tam nekje čez eno leto in pol. V najboljšem primeru bo v naslednjih nekaj mesecih mogoč prevzem že obstoječega plinovodnega omrežja, na to, da bomo plin dobili v Trzin, pa bo treba še malo počakati. Vedeti namreč moramo, da bo treba plin v Trzin pripeljati. To pomeni gradbeni poseg. Zanj je treba pridobiti gradbeno in vsa druga dovoljenja. Predvidevamo bodo plin v Trzin pripeljali preko mengeške občine, iz smeri tovarne Lek.

Slušali smo, da se nekaj premika pri načrtih za gradnjo doma za ostarele in t.i. varovana stanovanja v Trzinu. Je to res?

Ja, v teh dneh pričakujemo rezultate študije o potrebah po takšnem domu in stanovanjih v Trzinu in okolici. Studio izdeluje podjetje, ki se s tem ukvarja, od nje pa pričakujemo, da nam bo pokazala upravičenost in možnost gradnje takšnega doma in varovanih stanovanj, predvsem pa kakšne so dejanske potrebe. Treba je namreč vedeti, da so zdaj v bližnjih krajih naredili že nekaj varovanih stanovanj. V gradnjo takih stanovanj je treba vložiti nekaj več, kasneje pa je tudi bivanje v teh stanovanjih dražje kot oskrba v domovih za ostarele. Želimo si, da bi v Trzinu zgradili dom za ostarele in določeno število varovanih stanovanj. Problem je, ker nam država pri tem ne bo pomagala z denarjem, zato je treba najti možnost, da bi to naložbo pokrili z denarjem občine in drugih. Obstaja sicer možnost, da bi gradnjo varovanih stanovanj vsaj delno kriti Stanovnjanski sklad pri Zavodu za invalidno in pokojninsko zavarovanje, vendar se je o tem treba še dogovoriti. Treba se je zavedati, da Trzin nima nobene možnosti, da bi sam v celoti zgradil dom za ostarele. To je naložba, ki je dražja od 800 milijonov tolarjev, zato si prizadevamo, da bi v Trzinu zgradili le oddelek enega od podobnih domov, ki že obstajajo. Na ta način bi zagotovili, da bi v Trzinu le imeli nekaj domskih zmogljivosti, hkrati pa bi bila cena take naložbe manjša. To bi tudi pomenilo, da nam ne bi bilo treba vzdrževati vseh zmogljivosti, ki jih tak dom mora imeti. Tudi zaposlenih bi bilo manj. Uprava in računovodstvo bi lahko bila manjša, kuhinja bi lahko bila samo razdelilna, tudi fizioterapevti in drugo oseboje bi lahko v Trzinu delovali samo s polovičnim časom. Po ocenah, ki so nam do zdaj na razpolago, v Trzinu ne potrebujemo prav dosti prostorov v domovih za ostarele ali v varovanih stanovanjih. Potrebujemo jih, kot kaže, le štiri, pet, maksimalno sedem na leto. Ob takih podatkih pa je naložba v gradnjo doma za ostarele ekonomsko neupravičena, saj se dom kot samostojna ustanova izplača šele, ko ima 120 do 150 postelj.

M.Š.

Dan je dolg, a življenje kratko.

Ruski

ZNAJO ŽORIRATI, POSPRAVLJATI PA NE

Ko stopite v gozd na območju med industrijsko cono in Mlakami, nedaleč od na novo zgrajenih hiš »rušencev«, vas lahko, če ste bolj slabega srca oziroma živcev, podre pogled na sledove boja, ne boja, mesarskega klanja. Oprostite, primerjava se je vsilila sama od sebe. Žur, ne žur, prašice svinjatejaje! Mogoče tudi ubogim prašičkom delamo krivico, saj oni verjetno niso sposobni takšnega pacanja narave. Lepo in prav, če se mladi včasih malo odmaknejo od oči starejših in se po svoje pozabavajo, ni pa na mestu, da za seboj pustijo takšno razdejaje: izpraznjene, razbite steklenice, pomočkane plastenke, odvržene vrečke, papir, ogorke in vsa druga svinjarijo. Ali so se v tistem »naravnem« okolju lahko dobro počutili? Sosedje pravijo, da mladim tisto smetišče očitno prija, saj naj bi se pogosto zdrževali tam.

Pujšom, ki se hodijo zabavati v tisti del gozda, priporočamo, da naj si dngič raje izberejo deponijo odpadkov na Dobu, pa še tam bo preveč pospravljen zanje, gozd pa naj pustijo nedotaknjen za tiste, ki centajo in znajo uživati v naravi, kolikor je še ni zasvinjane.

PRIDOBILI SO ŠE NEKAJ METROV ZEMLJE

Prej kratkim nam je »pogumni« anonimnež, verjetno gre za katerega od sosedov, postal dve fotografiji in opisal grob poseg v naravo in občinsko zemljo na območju občine Trzin. Res gre za črno gradnjo in neupravičen poseg, ki zasluži grajo, ne glede na to, s koliko ljudi in ljubezni si je lastnik sosednje parcele uredil »podaljšek«. Si predstavljate, kaj bi bilo s tistim potokom, če bi si vsi mejas omislili podobne posege. Mogoče bi v strugo celo položili cevi in jih zasuli z zemljo. Tako bi »pridobili« in si nato lahko prilastili še dosti več »nikogaršnje« zemlje. Saj zakaj pa sploh rabimo potokče?

Pa še nekaj o anonimnem ljubitelju narave. V Odsevu smo že večkrat opozarjali, da anonimnih člankov ne objavljamo. Drugi bralci so vsaj toliko pogumni, da nas pokličejo, pocukajo za rokav in nam namignejo, da bi bilo kaj dobro poslikati ali napisati. Ko za kakšno tako nepravilnost izvemo, tja pošljemo našega fotografa in potem stvar objavimo, ne da bi izdali, kdo nam je namignil. Da naj se »pozabavamo« s tisto stvarjo. S tem, ko ste »poseg« ob potoku poslikali, ste nam sicer prihranili delo, vseeno pa vam priporočamo, da v

pridobnje navedete tudi svojo identiteto, saj tudi nepodpisanih fotografij ne bomo več objavljali.

SPEEDWAY PO ATLETSKI STEZI

Prej kratkim so ob šolskem igrišču obnovili atletsko stezo, ki je bila že krepko potrebna obnove. Slavnostna otvoritev bo 26. novembra, vendar se objestneži, ki jim ni mar za tujo in skupno lastnino, že zdaj znašajo nad stezo. Sosedje in drugi opozarjajo, da na igrišče, kljub »oviram ob vходу«, prihaja vse več mladih kar s kolesi in motorji. Nemalokrat se tisti, ki se dolgočasijo, potem s svojimi vozili zaletajo na atletsko stezo in dirkajo po njej, kot bi bila speedway steza. Pred časom so nekoga celo videli, da je izkonstil odprta vrata in se po stezi vozil z avtomobilom. Taka vožnja in sploh zaviranje na vso moč na stezi pusti prave kanale. Steza postaja neuporabna in celo nevarna za mlade atlete. O problemu so razpravljali tudi na zadnji seji občinskega sveta. Vodstvo Šole so pozvali, da naj poskrbi za boljši nadzor nad objekto tamkajšnjega športnega parka, govorili pa so tudi, da bi morali poskrbeti, da bi varnostniki ostro kaznovali tiste, ki bi uniževali atletsko stezo in druge naprave na igrišču. V šoli pravijo, da bodo sicer poostriili nadzor, da pa so pogosto brez moči, saj gre za objekte odprtega tipa in so namenjeni tudi rekreaciji občanov Trzina v popoldanskem času, neredko pa se na igrišču mladi zdržujejo tudi ponoči.

OTROŠKO IGRIŠČE

Prej hajajo hladni časi in zapadel je že prvi sneg, otroško igrišče na Reboljevi pa ima še vedno delno poletni izgled. Klopec še stoji in tudi sneg, ki je zapadel, se jim je lepo podal. Bel sneg, bele klopec, koši pa prazni, saj se otroci ne igrajo več.

Poglavje zase pa so korita z rožami. Konec julija so v korita posadili rože, izgled le-teh pa je viden na priloženi fotografiji. Korita so pač v odmaknjem delu Trzina in domorodci lahko gledajo takšna, kakršna so. Važno je, da se ob glavni cesti, ob gasilskem domu, v križiščih, skozi katere drvijo Neurzinci, vidi, da je Trzin bogata in urejena občina, tisto, kar za lepo fasado gledajo Trzinci, pa je drugo poglavje. (S.J.)

TABLE

Prej pravijo, da se občinska »struktura« zavzema za lep izgled Trzina in zato po občini postavlja lepe smerokaze - ne vem, s čigavimi denarjem. Ugotavljam, da je delo opravila polovično. Pozabila je namreč odstraniti stare table. Tako te še ležijo ali stojijo po Trzinu, kot kaže pričujoča fotografija. Res, da imajo nove občinske table napako, da so zelo nečitljive, zato so mogoče za vsak slučaj pustili še stare, pa še to: za nosilce imen ulic po Trzinu pa je treba reči, da se prav zdaj barvno zelo skladatajo z jesenskimi rumenorjavimi odtenki v naravi. Žal je Odsev 90-odstotno črno-bel, zato bralci barvnega kontrasta na sliki ne morete tako lepo videti.

Vabimo vas na sprehod po ulicah našega »malega mesta« in ogled jesenskih kolažev na trzinskih kandelabrih. (S.J.)

AJDA UNIVERZE TRETJEGA ŽIVLJENJSKEGA OBDOBJA ZORI

V četrtek, 8. novembra, je društvo Lipa – Univerza za tretje življenjsko obdobje v trzinsem kulturnem domu predstavilo svoj četrti literarni zbornik, ki so mu tokrat člani literarne delavnice dali naslov Ajda zori.

Društvo Lipa ima sedež v Domžalah, v njenih vrstah pa je tudi že več prebivalcev Trzina, nekaj novih so pridobili ravno ob predstavitvi zbornika. Društvo združuje starejše, ki skušajo v svoje tretje življenjsko obdobje vnesli večjo kakovost bivanja, želijo razvijati svoje skrivne talente, ki so jih morali v času, ko so še hodili v službo in so bili obremenjeni s skrbjo za blagostanje svojih družin, potiskali v ozadje, v društvu pa najdejo svoj prostor tudi tisti, ki si želijo druženja z vrstniki ali pa pridobivati še novo znanje. V društvu, v katerem veje zelo prijetno vzdušje, deluje več delavnic. Med

Ajda zori

Melka Zupanek - predsednica Lipa

drugim imajo likovno šolo, literarno delavnico, pevski zbor, dejavni pa so tudi na izobraževalnem in športno-rekreacijskem področju.

Ena od najuspešnejših je njihova literarna delavnica, ki je že v prvem letu delovanja izdala literarni zbornik *Jutri bo sijalo*. Ustvarjanje članic literarne delavnice je že zdavnaj preseгло tisto navadno pisanje samo za sebe. V svojih vrstah imajo že nekaj priznanih pisateljev in pesnic, njihovi literarni zborniki pa so že prerasli v literarne zbornike Univerz za tretje življenjsko obdobje celotne Slovenije. V prvem

Bivša radijska napovedovalka Anica Gladek

Pevski zbor Lipa

zborniku se je predstavilo le osem avtoric, v letošnjem zborniku *Ajda zori* pa sodeluje kar 41 avtorjev, 16 iz domžalske Lipe, 25 pa tudi iz drugih podobnih univerz. Predstavitve zbornika v Trzinu je bil prijeten literarni dogodek, ki je marsikomu polepšal tisti dan. Pred polno dvorano je najprej zapel pevski zbor društva upokojencev Žerjavčki iz Trzina, po uvodnih govorih gostitelja trzinskega župana Antona Peršaka in predsednice Lipe Melke Zupanek pa so avtorji zbornika ter izbrani bralci in recitatorji brali in recitali pesmi in druge prispevke iz zbornika. Iz prispevkov v zborniku veje res veliko radosti nad življenjem. Avtorice in avtorji so se izkazali kot izredno dobri opazovalci življenja in narave okrog nas. Z izbranimi besedami slikajo naravne lepote, srečo, pa tudi žalost in trpljenje

Še vroča novica:

Društvo upokojencev Žerjavčki bo v prihodnjem letu izdal brošuro z literarnimi deli trzinskih amaterskih pisateljev in pesnikov.

Pogosta tema so tudi spomini na lepe ali pa težke čase, ki so minili. Te spomine nosijo le še v srcih, v zborniku pa so avtorji dobili možnost, da jih delijo tudi z drugimi.

Zbornik obsega skoraj 250 strani, krasijo ga ilustracije naše sokrajanke in članice Lipe Bernarde Zajec, v prvem delu pa so predstavljene tudi avtorice in avtorji objavljenih člankov. Zbornik *Ajda zori* je res prijetno branje za dolge jesenske ali zimske dni in v njem lahko praktično vsak najde kaj po svojem okusu.

Lahko smo počaščeni, da so avtorice zbornika izbrale prav Trzin za prvo predstavitev svoje četrte skupne knjige. Naslednji dan, v petek, 9. 11., so članice Lipe odprle še likovno razstavo svojih članic. Tudi med avtoricami razstavljenih slik smo lahko prebrali imena občank Trzina.

Miro Štebet

Komemoracija ob spomeniku

V četrtek, 25. 10. je OO ZZZB NOV Trzin ob spomeniku med 2. svetovno vojno padlim borcem in aktivistom pripravil žalno slovesnost s katero so se poklonili spominu na borce.

TRZINSKI IZVIR

prva trzinska skupina medgeneracijskega društva

Konec oktobra je bila v Lukovici proslava, s katero so obeležili prvo obletnico organiziranega delovanja medgeneracijskega društva Jesenski cvet na domačjsko-kamniškem območju. V okviru društva že deluje 26 skupin, v katere je vključenih več kot 300 članov. Ena skupina deluje tudi v Trzinu, vodita pa jo Jožica Kurent in Helena Ogorelec, ki so jima na proslavi v Lukovici tudi podelili diplomi za uspešno vodenje trzinske medgeneracijske skupine.

V uredništvu Odseva nas je zanimalo, kako delujejo skupine tega društva, zato so me zadelili, da to preučim.

Članice prve trzinske skupine društva Jesenski cvet, ki so si nadele ime Trzinski izvir, so me prijazno in rade povabile medse na eno svojih srečanj. Povedale so mi, da se dobivajo enkrat tedensko – oh torkih, za uro in pol do dve. Ta srečanja so namenjena predvsem druženju, saj je prav osamljenost lahko najhujše breme starosti. Ko se dobijo, poklepetajo, si izmenjajo izkušnje, se pošaljijo, zapojejo, se kaj novega naučijo, pa še in še.

Prišla sem ravno na praznovanje 75. rojstnega dne Minke Barber. Druge članice so še: Barbara Lukan, ki jo kličejo kor Barba in je najstarejša članica, ima kar 86 let, Slavka Rahne, Francka Mušič, Dragica Hočevar, Ani Pirnat, Dani Ložar, Marija Dimnik – Micka, občasno pa se pridružita še Majda Mesar in Helena Breznik. Poleg tega mnogokrat prisostvujeta tudi vnučki Jožice Kurent, Neža in Manuela.

Helena: V kratkem, 4. decembra, bomo praznovali prvo obletnico naše skupine. Zaenkrat še ne vemo, kje jo bomo proslavljale. Da si lahko privoščimo potepanje, vsak mesec zbiramo po 500 SIT.

Ali rade hodite na izlete?

Helena: Bile smo na Jezerskem, na Rakitni, kamor nas je povabil gospod Ivan Mušič. Sle smo skupaj z mengeško skupino Koraki. Bilo nam je lepo. Razkazal nam je vikend in okolico.

Povabila bi članice, da kar vsaka sama pove, kaj ji je všeč v naši skupini, kam vse gremo. Še prej pa bi rada poudarila, da se tu predvsem učimo prisluhniti druga drugi. Kar se pogovarjamo, ostane med nami. Smo kot družina, iz katere vsebine pogovorov ne prenašamo naokrog. Če katera ni prisotna, o njej govorimo le dobro ali pa sploh ne, razen če je to potrebno zaradi organizacijskih zadev.

Barba: Naša skupina se imenuje Trzinski izvir. Jaz sem pa Thinski izvir. Vendar že dolgo živim v Trzinu in mi je tukaj všeč. V skupini sem, ker sem rada dobre volje, dobro se počutim, lepo mi je. Povabila me je Joži, potem pa še Helena. Poklicala sem tudi Dragico. Vprašala sem jo: »Greš?« Pa je stokala in stokala, bi šla ali ne, potem je izvedela še Vera in zdaj vse rade hodimo. (smeh)

Slavka: Mene je povabila Dragica.

Helena: Dragica je šefica. Organizira mrežo. Ve ste prijateljice in se pogosto dobivate in tako krožijo novice.

Slavka: Všeč mi je, ker se pogovarjamo in smo prijateljice.

Francka: Mene sta povabili Dragica in

Barbina hči Jožica Valenčak. Dragica mi je povedala, da tudi sama na začetku ni vedela, kaj bi tu počela, ampak sedaj komaj čakam, da gre. Poklicala sem Jožico in jo vprašala, ali je res tako prijatno. Z Dragico sva prijateljici že vsa leta, tako sem še jaz prišla. **Dragica:** Malo bi se še morala živjeti.

Helena: Saj se bo. Francka se nam je zdaj rija pridružila in še opazuje. (smeh)

Dragica: Tu se počutim zelo dobro. Jožičina hči je pred cerkvijo povedala moji hčerki. Jaz sem bila zraven. Rekla sem si, da bom enkrat šla pogledat, pa sem začela. Zdaj pa komaj čakam na forek.

Se je sprva težko odpraviti od doma?

Dragica: Jaz imam dosti obiskov doma. Pridejo Minka, Slava, Barba, Francka bolj malo. Minka se ustavi, ko gre v trgovino. Ali pa kar prazen cekar prinese in gre nazaj. (smeh)

Minka: Zdaj si me pa izdala.

Dragica: Najbolj mi je ostal v spominu izlet na Limbarsko Goro, ker tam še nisem bila. Prvič sem bila tudi na Debelem Rtiču.

Helena: Na poletnem taboru na Debelem Rtiču, ki ga je organiziralo društvo Jesenski cvet, sta bili pet dni dve članici - Anica in Danica. Ker je bil tabor namenjen vsem generacijam, je bilo tam tudi veliko otrok.

Anica: Mene je nagovorila Joži; pa saj sem bila takoj za to. Na Debelem Rtiču je bilo zelo lepo. Bili smo povezani. Všeč mi je bilo tudi na Jezerskem.

Danica: Povabili sta me Jožica in Helena

Helena: Ti si bila naša prva članica, pa Micka, nato pa se je dopolnjevalo.

Danica: Rada pridem v skupino, da sem v družini. Všeč mi je, ko kam gremo.

Minka: Najprej me je povabila Dragica in takrat sem si mislila: »Le kaj bom tam počela?« Dragica je rekla, da bo prišla k meni Helena. In je res. Sedaj sem tukaj. Všeč mi je in rada pridem, če me le bolezen ne zadrži.

Micka: Nečakinjki sta me povabili neko nedeljo popoldne. Potem sem komaj čakala. Zanimalo me je, kako bo. Barbi mi je rekla, naj grem v to skupino, da ne bom sama doma.

Včasih je bila Helena večkrat pri nas, ker je imela več časa. Komaj sem jo čakala. Rekla sem si: »Samo da pride en človek, da se malo razvedrim in poklepeta.«

Helena: Vmes si bila tudi v bolnici. Kaj se je zgodilo?

Micka: Bila sem v bolnici v Trnovem, 14 dni.

Helena: Si nas kaj pogrešala?

Micka: Saj ste vse prišle na obisk!

Helena: Tu smo se pogovarjale o tebi in ti napisale v pismo, da ti želimo vse dobro.

Micka: Prav lepo je bilo.

Joži: Na Občini Trzin sem bila članica odbora za socialo in zdravstvo in tam so prebrali poročilo o ustanavljanju tovrstnih skupin. Ker sem že upokojena, me je zamikalo. Nekaj moram delati. Bila sem babica, a sedaj se z dojenčki ne morem več ukvarjati. Mi je pa nekaj manjkalo. Rada imam še kakšno dodatno delo. Sprva sem iskala kandidate, saj bi morali biti dve. Ko sem prišla k Jožetu Ramovšu na tečaj, pa sem zagledala Heleno. Vprašala sem jo, od kod je, in je povedala, da je iz Trzina. Rekla sem: »O, sam Bog te je poslal.« In sedaj imam to veselje in ta terek.

Sama imam že kar nekaj let, v skupini pa potrebujemo tudi mlade, da bomo medgeneracijska skupina. Starost je lepa. Nič več ne bi hotela biti mlada. Tukaj se zelo lepo počutim in sem kar vesela, če vidim katero od članic. Prav res!

Helena: C. Ramovš je imel po radiu predavanje, da se ustanavljajo skupine starih za samopomoč. Povedal je, kako poteka delo in da je za to potrebno dvoletno izobraževanje. Stari ljudje so mi že od nekdaj pri srcu, ker se mi zdijo neboljani in so kot neka obrobna družba. Zdi se mi, da potrebujejo še več pozornosti. Ko sem to slišala, me je tako pritegnilo, da sem poklicala na radio. Tako sem spoznala Joži. Zame je zelo velika pridobitev tega izobraževanja prav ona. Takega človeka ne najdeš kjerkoli. V novem naselju ljudje nismo tako povezani. A ko sem prišla k

Joži, sem videla, da je ona pravzaprav urad za pomoč. Ljudje pridejo po nasvet ali pa s prošnjo, da pospeši kakšne usluge pri zdravnikih, da so prej na vrsti ipd. Vidim, da predvsem starejši to potrebujejo. Pred tem sem nekaj časa mislila, da je potrebno človeka naučiti, da si sam ujame ribo, ampak danes vem, da starejši potrebujejo tudi to, da zanje ribo uloviš. Pomoč potrebujejo. Všeč so mi še zato, ker so zakladnica modrosti.

Minka: Dobra beseda ti lahko ogromno pomeni, če te pa kdo užali, te pa tudi močno prizadene.

Helena: Seveda. Ravno zato, ker telo sicer fizično opeša, ampak čustva se okrepijo in starejši človek čuti tako kot otrok – zelo je ranljiv, občutljiv. Zelo mi je všeč akcija. Dodajmo življenje letom. Ni važno, koliko časa človek živi, ampak življenje naj bo kvalitetno. Pomembno je, da je opažen od ljudi ter da mlado generacijo navajamo na to, da je tudi starost del življenja. Kot je lepo, da so zraven pri rojstvu, mladosti, starosti, je prav, da se soočijo tudi s smrtjo v družini. Zdaj se to vedno bolj ureja in tudi naša skupina je dokaz za to. Trenutno z nami ni Jožičinih vnukč, ki zelo popostrita srečanje s svojimi otroškimi pesmicami. Bili sta tudi na taboru. Vsi smo bolj veseli, če imamo ob sebi še mlade.

Izobraževanje za voditeljico skupine je temeljilo na tem, da je vsak človek edinstven, da je človeško življenje sestavljeno iz več faz in da je vsaka od faz enako pomembna. Pomembno je tudi, da stari ljudje niso osamljeni. Zdaj starejši ljudje večinoma grotno niso več tako ogroženi, je pa veliko osamljenih. Na enotedenskih srečanjih se pogovarjamo med seboj z vrstniki. Tedaj zaživijo spomini. Nam, malo mlajšim, pa kažejo, kako je treha živeti, da se dočaka takšna starost. To je naša skupina. Vedno obravnavamo drugo temo. Danes praznujemo rojstni dan, gostujemo novinarko Odseva, pogovarjale pa se bomo še o martinovanju. Ponavadi še katero zapojemo, malo telovadimo in se dogovorimo za naslednjič. V prihodnosti si bomo odšle v Logatec ogledat dva domova za stare - karitasovega in državnega.

Kako je s prostovoljci? V programu Medgeneracijskega društva sem prebrala, da je eden od projektov tudi individualno druženje s stariimi. Ali tudi to že obstaja v Trzinu?

Helena: Zelo bi potrebovali ljudi, ki bi se individualno srečevali s stariimi ljudmi. Pri nas to še ni zaživelo. Poskusili bomo sodelovati z osnovno šolo. Vabimo tudi kogarkoli, ki se zanima za prostovoljno druženje s stariimi.

Sama delno poznam program, ki ga izvajate, saj je dr. Jože Ramovš predava-

Članice skupine Trzinski izviri na predstavitvi zbornika *Jesenski cvet* v Lukovici ob prvi obletnici medgeneracijskega društva *Jesenski cvet*

telj na Visoki šoli za socialno delo, ki jo obiskujem. Gre za enournno tedensko druženje, ki tako staremu človeku kot prostovoljcu prinese veliko zadovoljstva.

Minka: Je to tisti, ki smo ga poslušali na obletnici društva *Jesenski cvet*, ki smo jo praznovali v oktobru?

Micka: Lepo je govoril.

Helena: Je zelo tople človek, ki se razdaja.

Minka: Srčen človek je, dober.

Helena: Zdaj bomo zapele našo himno:

*»Me Trzinke smo vesele vse,
tu rojene, sem priseljena*

*Vsak terek rade pripkljamo
k Trzinskemu izviru zbrano.*

*To skupinica je naša,
ki je kot medena paša*

*Tega dne nikoli ne spustimo,
saj se skupaj veselimo.*

*Rojstne dni prosiljavljamo.
al' pa na izlet gremo.*

*Radi družimo se vsi,
Prid' te nas pogledat tudi vi!«*

Himno so sestavile skupaj. Melodijo si je izmislila Helena, uglasbila jo bo Barbara Čebulj s prijateljicami. Potem so zapele pesmico, s katero so nazdravile prijateljici Minki. Ta nas je pogostila z obloženimi kruhki in odlično sadno torto.

Helena: V stari osnovni šoli imamo svoj prostor, vendar moramo do njega po stopnicah, zato se le redko sestajamo tam. Največkrat smo kar pri Joži. Rade bi povabile še kakšno drugo skupino na obisk, a tu žal ni dovolj prostora.

Joži: Dobro je, da se skupine družijo med seboj, da se vidi, kaj je značilno za eno, kaj za drugo. Saj je vsaka celica zase – ima svoje posebnosti.

Primernejši prostor so nam že obtjubil v bodočih novih občinskih prostorih. Poleti pa se bomo usedle na kakšno klop v novem športnem parku, popile kavo, zapele in telovadile.

Helena: Poleti smo bile pri bajerju. Sprehodile smo se po trim stezi. Obiskale smo tudi Volčji Potak.

Iskreno se zahvaljujemo gospodu Ivanu Mušiču, ki nas je povabil na Rakitno. Vse se mu zahvaljujemo in se še priporočamo Tudi drugim, ki bi nam lahko karkoli ponudil, se priporočamo. Potrebovale bi avto. Pomislile smo na gasilce, če bi nam posodili kombi za izlete.

Barba: Tudi Joži bi se zahvalile, ker smo lahko pri njej.

Joži: Moj mož nam je danes z veseljem zakuril in je prav tako zadovoljen, da smo tukaj. Vse Trzinke ima rad.

Helena: Je zelo uvideven. Ko pridemo, se nam umakne, me pa se lahko potem po svoje pogovorimo o ženskih stvareh.

Kaj pa moški. Jih tudi vabite medse?

Joži: Vsi so dobrodošli. Vendar je naša skupina že polna. Idealno število članov je od 7 do 9. Lahko pa se počasi ustanovi nova skupina. Imamo še eno kandidatko, ki bi se rada pridružila.

Kot vidimo, dekleta uživajo. Helena in Joži sta odlični voditeljici. To sem takoj občutila. Lepo se dopolnjujeta in prvovrstno vodita skupino. Zaupali sta mi, da so ju povabili na Inštitut Antona Trstenjaka Ljubljani, da bosta še tam prikazali, kaj zmoreta.

Omenjeni inštitut že celo desetletje pomaga slovenskim občinom pri izvajanju programov za kakovostno starost. V biltenu medgeneracijskega društva *Jesenski cvet*, ki so ga v društvu izdali oktobra, da bi

tudi drugim predstavili svoje delovanje, prof. dr. Jože Ramovš, ki je idejni oče tovrstnih posebnih programov na omenjenem inštitutu, piše: »Kakor vedno je tudi na stara leta temelj kakovostnega življenja, da ima človek primerno stanovanje, hrano, obleko in da je zadosteno še drugim njegovim materialnim potrebam, za katere je mogoče poskrbeti z denarjem. Enako pomembne pa so nematerialne socialne potrebe:

- živeti z nekom v osebnih medčloveških odnosih
- doživljati starosti kot posebno obdobje življenja, vendar enako smiselno, kakor je bila njegova mladost in tudi srednja leta
- posredovati zrele življenjske izkušnje mladi in srednji generaciji

Zadovoljevanje teh nematerialnih socialnih potreb je danes zane-marjeno. To pa povzroča hude stiske:

veliko je osamljenih, starost doživljajo kot brezciljno, svoje življenjske izkušnje pa kot neismiselne in nekoristne. Mnogo ljudi danes ne zna in ne zmore živeti svoje starosti kakovostno in smiselno. »

Prav zato naj na koncu še enkrat povabimo vse, ki ste začutili, da bi lahko prispevali delček svojega časa ali podelili materialna sredstva in s tem omogočili tako tej kot tudi bodočim skupinam boljše življenje.

Za informacije lahko pokličete Joži (tel. 564-17-56) ali Heleno (tel. 721-23-54).

V P O

Brez starcev ni modrih odločitev.

Tadiški

PREDSTAVITEV JESENSKIH DAROV ZEMLJE

mogoče je bil to tudi prvi poskus tržnice z vrtninami, sadjem in zelišči v Trzinu

26. oktobra je Turistično društvo Trzin ob sodelovanju gospodinjskega oz. turističnega krožka OŠ Trzin pripravilo predavanje doc. dr. Mihaela Černe o pridelovanju in spravi vrtnin ter njihovi hranilni in zdravilni vrednosti, predavanje pa so popestrili tudi s pokušino zdrave hrane iz šolske kuhinje.

Ugledno predavateljico je članom Turističnega društva uspelo ujeti ravno med strokovnima polovanjema v Rusijo in Turčijo, treba pa je reči, da nekateri trzinski kmetje in pridelovalci zelenjave to znano in priznano strokovnjakinjo poznajo že od prej, ko je bila, med drugim, kot svetovalka Kmetijskega inštituta Slovenije večkrat tudi na kmetijskem posestvu v Jablah. »Ja ali ima Trzin še sploh kaj vaškega ali so samo še male kmetije z vrtovi?« se je začudila nad vzkliki nekaterih starejših Trzinc, da je Trzin vas. Sogovornice pa so zatrjevale, da ne samo, da pridelujemo, že vrsto let tudi vzgajamo vrtnine iz lastnih semen. Gospa Mihaela je namreč povedala, da se zbiranje starih semen v Evropi šele začenja, ona pa se s tem ukvarja že več kot deset let,

zato je bila prav vesela ponudbe tovrstnih semen z območja Trzina. Da bi bilo predavanje bolj nazorno, smo pripravili tudi razstavo – ponudbo zelenjave in sadja: od najkakovostnejšega do slabšega, izrojenega. . . Ob koncu priveditve smo si pridelke izmenjavali ali si jih podarjali. Pravega trgovanja še ni bilo. Posamezniki so ob prikazu zelenjave in sadja prinesli recepte o jedeh iz buč, sadnem kislu, kislem zelju . . .

V okviru projekta Zdrava šola, v katerem sodeluje z Osnovno šolo tudi Turistično društvo, so učenci gospodinjskega oz. turističnega krožka pod vodstvom mentorja Dušana Gorence skuhalih in ponudili obari in sadni zavitek. Pri kuhni so uporabili zelenjavo s trzinskih vrtoev, zajec je bil ulovljen v domačem zajčniku, sadje nabrano v negovanem sadovnjaku. K dobri obari in zavitku se je prilegel jabolčnik.

Seveda stisnjen kar na licu mesta in to iz najsočnejših plodov. Zmanjkalo ga je prej kot vina.

V uvodu predavanja naša goslija ni mogla mimo, kot zdaj rečemo, zgrešene kmetijske politike, ki je zožila njive v velikanske parcele, osiromašila zemljo z umetnimi gnojili, osušila močvirja. . . in tako pregnala jerebice in druge ptice, zajce in druge živali. Počasi se ozare spet zaraščajo. Ekološko kmetovanje v celoti ne bo možno, vendar se že kaže pot do integriranega kmetovanja.

Vprašan o tem, kako gnojiti, kakšna semena uporabljati, zakaj fižol ne dozori, o sožitju rastlin itn. so kar deževala. Sama si bom prav gotovo zapomnila, da morajo buče po sortah rasti vsaj 1000 metrov narazen, da se ne »oženijo«.

Priveditev, ki smo jo pripravil na dvorišču ene od trzinskih kmetij, je s prjetno domačo glasbo s kaset popestril Franci iz društva upokojencev Žerjavčki. Dr. Mihaela Černe pa je ob koncu obljubila, da pride v Trzin spet spomladi, ko bomo pripravljali zemljo in semena za setev.

Vsem sodelujočim in vsakemu posebej hvala. V Turističnem društvu smo veseli, da so se vabilu odzvale gospodinje s starejših domačij. Škoda, da poslušalcev ni bilo še več, prav gotovo bi tema še marsikoga zanimala. Pa drugič.

Spoznali pa smo, da obveščanje o raznih priveditvah in dogodkih ni najbolj uspešno s plakati. Ljudje jih vse prepogosto prezmemo ali pa mislimo, da še vedno visi star plakat od bogve kdaj in ga sploh ne preberemo. Odslej se bomo poleg Vroče strani v Odsvu posluževali še ustrnih vabil. Ta so še najbolj zanesljiva.

Joži Valenčak

M A R T I N O V O

Samo v novembru se zgodi nekaj prav posebnega, nekaj, kar se ne zgodi vsak dan, nekaj, kar se pravzaprav ne zgodi niti vsak mesec... Že veste, kaj imam v mislih? Ne? Torej... Mošt se spremeni v vino. In vsi poznamo dan, na katerega se to zgodi. To je seveda 11. november oziroma kar po domače povedano, to je martinovo. Ker me je zanimalo, od kod, kako, zakaj pri nas sploh praznujemo martinovo, sem se odločila, da malce pobrskam po knjigah in odkrijem vse, kar se pač odkrili da, o svetim Martinu... In kaj sem našla?

Martinovo seveda ne obstaja že od nekdaj. Naši predniki poganškega porekla so sicer v novembru obhajali nekaj praznik in zahvalo za dobro letino, obhajali pa so tudi koline, da so si pripravili zaloge za prihajajoči zimski čas. Ob tem času so imeli svoje praznovanje tudi pastirji, ki so se zahvalili za uspešno pašo, prošili za povečanje črede, hvalično pa so se spomnili tudi svojih rajnih prednikov.

Čaščenje svetega Martina je prišlo k nam pod frankovskim vplivom in je najbrž najbolj cvetelo med 7. in 10. stoletjem. Njegovo čaščenje so zelo pospeševali benediktinski menihi. Iz tega časa so tudi naše najstarejše cerkve svetega Martina, vsega skupaj pa mu je pri nas posvečenih okrog 121 cerkva. Najverjetneje je sv. Martin stopil na mesto kakšnega keltskega božanstva. Cerkev se je, kot je znano, pri tem ravnala

po navodilih papeža Gregorja Velikega, ki je misijonarjem naročal, naj poganških templjev ne podirajo, uničijo naj le poganške malike ter na njihovo mesto postavijo oltarje z relikvijami. Ljudstvo je seveda svoje naziranje o bogovih preneslo na krščanske svetnike. To velja tudi za vse šege, ki jih obsega naše martinovanje. Vse, kar je bilo v zvezi s poganškim jesenskim zahvalnim praznikom, so prenesli na martinovo, ker v bližini ni bilo katerega drugega primernege koledarskega godu. Gostije, ki so bile sestavni del tega praznovanja, so se ohranile, ker niso nasprotovale cerkvenemu nauku.

In kdo je torej ta tolikokrat omenjeni Martin?

Ne boste verjeli, Martin je bil naš sosed - rojen leta 316 v Sahariji (današnji madžarski Szombathely) poganškim staršem Večtino svojega otroštva je preživel v Paviji v zgornji Italiji in je že kot deček postal kristjan. S petnajstimi leti je po določbah cesarjev Severa in Proba kot sin odsluženega častnika stopil v državno vojsko in postal častnik gardne konjenice. Že pri vojakih je pokazal izredno skromnost in nesebičnost, lastnosti, ki sta se vtisnile ljudem v spomin. Po nekaj letih vojaške službe je odšel v Poitiers k škofu Hilariju, ki ga je posvetil v mašnika. Potem se je odpravil domov, da bi spreobrnin in krstil svoje starše, a mu je uspelo le pri materi.

Martin se je nato pred krivoverci arjanci umaknil v pušavsko življenje, toda škof Hilarij ga je dal poiskati in poklicati nazaj v Poitiers. Ker se je Martinu v tem času pridružil že veliko učencev, je iz njegove samotne celice zunaj mesta kmalu zrasel samostan Ligugé (okrog leta 361), ki je bil prvi samostan na francoskih tleh. Martin je bil tudi kmalu izvoljen za škofa v mestu Tours, kljub temu da je imel med duhovštino, ki se ni hotela odreči prvotnejem in udobju, zaradi svoje ponižnosti in asketske strogosti dosti sovražnikov. Ljudstvo pa ga

ZERJAVČKI NA MARTINOVANJU

V martinovo soboto, 10. 11., se je poln avtobus žerjavčkov podalo na pot proti *Dolenjski*.

Namen potovanja je bil martinovanje. Da pa ne bi kdo mislil, da smo šli samo popivat, smo se po obvezni kavici na Oločcu najprej odpravili v kartuzijo *Pleterje*. Tam smo si ogledali multimedijski program, muzej na prostem, in nakupili nekaj njihovih pridelkov.

Skozi Šentjernej nas je pot vodila v *Kostanjevico na Krki*. V cistercijanskem samostanu smo si ogledali stalne razstave naših priznanih umetnikov: Božidarja

Jakca, Franceta in Toneta Kralja, Janca Boljke in drugih ter si ogledali tudi stalne zbirke starih mojstrov.

Med tujimi je zagotovo najzanimivejši kip svetovno znanega kiparja hrvaškega rodu *Meštroviča Matja z detotom*. Sprehodili smo se tudi po starem delu Kostanjevice, ki jo nekateri imenujejo *kar slovenske Beneke*, ker jo obkroža reka Krka. Nato smo se odpeljali na rob *Krakovskega pragozda* in si ogledali enega od najdebelejših hrastov pri nas.

Ob dogovorjeni uri smo sprespeli v Krško. V hotelu Sremič nas je že čakalo martinovemu primerno kosilo (pečena račka, mlinci, rdeče zelje in...). Ob neumornem igranju mladega harmonikarja in dobrem cvičku je čas kaj hitro mineval. Gospa Mojca Dostal se je ponovno izkazala in nam pripravila res prijetno presenečenje. Med nas je pripeljala slovensko *kraljico cvička*, vendar to še ni bilo vse. Bili smo priča, ko je sv. Martin, ob sebi je

imel tudi škofa in kletarja, škropil pa nas je ministrant, krstil moši in ga spremenil v vino. Vsi skupaj smo si nazdravili z novo krščenim vinom.

Martinovanje je bil zadnji izlet žerjavčkov letos. Za prijeten izlet se zahvaljujem udeležencem, gospe Mojci Dostal in njenemu osebuju.

Udeleženci, ki so že kar malo razvajeni, so bili nad organizacijo in vsebino izleta izredno zadovoljni.

Tokratni organizator in vodič je bil g. Franci Bardorfer.

Franci Bardorfer

je imelo neverjetno rado. Po vsej deželi so govorili o njegovih čudežih: ozdravljanju, obujanju od mrtvih, izganjanju hudobnih duhov, krotanju divjih živali ... Ljudstvo ga je kmalu po smrti 8. novembra leta 397 v Candesu (dočakal je več kot osemdeset let), začelo častiti kot svetnika. Bil je eden izmed prvih svetnikov nemučencev, ki mu je Cerkev priznala svetniško čast.

Njegova pobožnost, izredna skromnost, ljubezen in strogo življenje so okoli njega kmalu spletle obilo legend. Menda sta najbolj poznani tista o plašču in o goskah. Legendo o plašču še posebej radi upodabljajo slikarji na velikih freskah in oljarnih slikah. Le-te prikazujejo usmiljenega vojvodka Martina, ki z mečem reže svoj plašč, da ga bo polovico dal golemu siromaku. Dokaj poznejša pa je legenda o gosih, ki so ga izdale z gaganjem. Martin se je namreč skril mednje, ko so ga iskali, da bi mu sporočili, da je bil izvoljen za škofa. Gosi za to svoje izdajstvo še zdaj plačujejo tako, da morajo na dan njegove smrti umreti. Od tu torej navada, da je treba na Martinovo nedeljo jesti pečeno gos (ponekod se seveda na mizi znaidejo tudi nič krivi puran, petelin ali kokoš).

V vinskih deželah pa se je, kot je splošno znano, goski za martinovo pridružilo vino, ki prava čas dozori. Povezava z martinovicom je rodila legendo, da je sv. Martin spremenil vodo v vino kot Kristus v Kani galilejski.

Zanimivo je tudi to, da je martinovo važen dan v fantovskem življenju. V Stari fužini v Bohinju so na martinovo nedeljo zvečer v gostilni sprejemali nove fante v fantovsko družbo. To so bili fantje, ki so imeli listek za nabor. Sprejem se je imenoval 'krsi' (kako pa drugače). Fant je moral najprej dati za štefan vina, nato pa eno zapeti. Potem se je moral spovedati pred fantovskim vodjem 'merom'. Odgovarjal je skozi rešeto. Zatem pa je moral po svojo 'dečuo'. Če se mu je posrečilo, da jo je pripeljal s seboj in mu je prižgala cigaro, je bil sprejet. Če je prišel nazaj brez nje, je moral dati za pet litrov vina in čakati na sprejem še eno leto. Dokler ni bil sprejet, ni smel med fante na vas (ha, zdaj vidite, kako pomembne smo ženske!?).

Martinovo ima tudi druga imena, kot na primer: jesenski pust, šmarčica, domlake, Martinov nasad... odvisno od tega, s katerega korca Slovenije ste.

Da pa ne boste mislili da smo edini, ki mar-

tinujemo, naj samo omenim, da martinovanje (nekoliko drugačno od našega) poznajo v Nemčiji, Angliji, Švici, Avstriji, Franciji, na Irskem in še kje.

SVETI MARTIN

Oj preljubi svet Martin!
Ti kristeli naših vin,
v naši kleti ti si čaral,
iz moštva vino si pričaral.

Vino v sodih se bistri,
v glavah pa spomin temi.
Naj bo dobro še tako,
često nam povzroča zlo.

Res, da vino je prehrana,
vendar naj ne bo ta glavna,
le občasno ga zaužijmo,
da vsa pamet ne zgubimo.

Vinček, vinček zlati moj,
bodi miosten z menoj,
nikar preveč me ne kaznuj,
le dobro voljo mi daruj.

Nežka Andreš

PRAZNIK

Leto je naokoli in spet smo tam, kjer smo bili pred enim letom. Državna zastava ne visi na objektu, na katerem bi morala, to je na občinski zgradbi v Trzinu.

Pred več stoletji je Primož Trubar z reformnimi zahtevami hotel spremeniti nazadnjaško podkupljivost katoliške cerkve, in se je pridružil Martinu Lutru in reformaciji. S svojimi prizadevanji je delno uspel. Slovenski jezik je postavil ob bok drugim pisanim jezikom Evrope in celega sveta. Njegov Abecedarij je dvignil Slovence na raven drugih civiliziranih narodov, zato je dan reformacije slovenski državni praznik. V počastitev tega dne je treba na objektih državne uprave, občin, ministrstev in ostalih državnih ustanov obvezno izobešiti slovensko oz. državno zastavo. Žal to ne velja za Občino Trzin. Župan mi je nekaj številk Odseva nazaj očital, da kritiziram stvari, ki so nepreverjene, da mi plačujejo honorar za kritike, ki bi morale biti objavljene v rubriki Pisma bralcev, ki se jih ne honorira. Zdjaj

Trzinec, sprašujem župana in občinske uslužbenke. Kakšna je njihova morala, da v obdobju enega leta že četrti niso izobešili državne zastave na objekt državne pomena? Če vem, komu bi kot davkoplačevalec očitno neupravičeno zapravil denarja davkoplačevalcev. V mislih imam delo podjetnika, ki izobešča. Časih ljudi objurne, zastave po Trzinu. Pred praznikom reformacije – 30. oktobra – ie

po ne vem kateri odredbi župana ali katerega od občinskih uslužbencev po Trzinu pravilno izobešil državne zastave. Ko pa smo se Trzinci zbudili na dan reformacije, so na »kandelabrih« vislele občinske zastave. Da pa je neumnost še večja, je drugi dan, po dnevu reformacije, dan spomina na mrtve ali kot rečemo Slovenci dan vernih duš. Zastave pa so tistega dne vislele, kot da je občinska veselica po celem Trzinu.

Še enkrat moram poudariti, da nam je Primož Trubar sestavil abecedo, da znamo brati vsi Slovenci in mislim, da je tudi okoli izobešanja državne zastave napisano pravilo v Trubarjev abecedni. Prav zato mi ni jasno, kako lahko po Domžalah visijo državne zastave na vseh drogih, v Mengšu delno, po Trzinu pa samo občinske. Nekdo je tu nepismen ali pa vlada anarhija, mogoče celo diktatura posameznikov, ki tudi odločajo o simbolih države Slovenije. Tudi o tem, kje, kako in kdaj bodo vislele posamezne zastave.

Namigniti so mi, da je župan zagotovil, da je tokrat vse v skladu z zakoni in drugimi pravili.

Vse lepo in prav, samo ne vem, kje piše, da občinska zastava lahko nadomesti državno. Morda je to celo res možno, samo jaz nisem nikjer zasledil, da bi to pisalo. Če to drži, kakšna je potem razlika med državnim praznikom in današnjim dnevom, ko na občini visi občinska zastava. To se pravi, med državnim praznikom in navadnim dnevom v občini Trzin ni razlike. Če pa se malo počastim, imajo v občinski zgradbi celo leto praznik, saj zunaj visi občinska

zastava, ki nadomestja državno. Državni praznik je nedelaven dan, iz tega lahko izpeljemo sklep, da polem na ...

Da pa ne bom samo kritiziral, bi pohvalil ga silce oziroma našega zastavnika, saj izobešča zastave tako, da bi mu lahko zavidali tudi gospodje izpred parlamenta in predsedniške palače. Tako kot se spodobiti: 31. oktober državna na sredini droga, drugi dan, dan spomina na mrtve, pa brez zastave. Tudi nekateri naši občinski svetniki, in tudi župnik, so imeli zastave lepo in pravilno izobešene, za državne uslužbence z našim županom vred pa to ni veljalo. Mogoče res nimajo v opisu del za svoja delovna mesta izobešanja zastav, toda to je državna služba, ki ne pozna stečaja, odpusta ali zamika plač za nekaj mesecev.

Naj bo enkrat dovolj o teh zastavah. Tudi županove besede, da ne bi imel kaj pisati, se mi zdijo neustrezne. Imam celo občutek, da sami spodbujajo ta dejanja, samo da se potem o njih piše in so zvezde rumenega tiska ali pa televizijskih oddaj in s tem nabirajo točke za naslednje volitve. Neumni volivci bodo negativne točke pozabili, pozitivne točke pa bodo poslancem ali županu prinesle znano. Res čudna je ta slovenska demokracija, da se obljube, dane pred volitvami, po njih spremenijo v laži in se demokrati po izvolitvi spremenijo v diktatorje. Tako del poslancev, kakor tudi županov, ne dela v korist slovenskega naroda, ampak v ne vem čigavo ...

Trzinec in Trzinčan
(z veliko podporo Trzincev in Trzinčanov)

KAKO SE JE V TRZINU VČASIH ŽIVELO ...

Iz kronike duhovnije Trzin

Sprehod skozi zgodovino trzinske duhovnije nas je pripeljal do l. 1902, ko je Trzin končno dobil lastnega dušnega pastirja, upokojenega duhovnika Jožefa Prešo. Vzdrževal se je pretežno iz »ustanove« (denarnega sklada) lukajšnjega rojaka Martina Narobeta. Ta je bil vesel tega dogodka in ga je želel ovekovečiti na spominski plošči, ki naj bi se vzdala v cerkvi. Krajani so bili dobrotniku hvaležni, saj so imeli odslej krajšo in lažjo pot k maši. »Lepa zahvala za ustanovo v Trzinu; pozimi se bo poznala dobrota, ko so vedno slabe pota, tema in mraz,« so mu pisali v Zapoge. Njegov nečak, duhovnik Janez Narobe pa mu je pisal: »Bog ve, ali Trzinci zaslojijo in vedo ter so hvaležni, kar ste jim dobrega storili; ni jih obilo in jih ne boče v Trzinu nič več tacih.«

Omenjeni Martin Narobe je naslednje leto (1903) vnovič prosil na Škofjo, da bi se v Trzinu ustanovila samostojna župnija. O tem je pisal mengeškemu nadžupniku in ga prosil, da dovoli in podpre to prizadevanje. Obenem se je pri njem pozanimal, »koliko bere v pšenici in koliko v mrvi se dobi v trzinski občini na leto;« ali bo torej dovolj dohodkov za vzdrževanje župnika. Zlatomašnik Narobe pa ni dočakal uresničenja teh želja. Umrli je 20. avgusta 1903. Teden kasneje se je v trzinski cerkvi opravila zanj slovesna osmina.

Kronika na tem mestu pripominja: »Po Narobelovi smrti se ni mihe več brigal, da bi rešitev pospeševal in tako je zadeva ležala nerešena, dokler ni povojni čas odvel vrednost oziroma izplačilo obveznosti (obligacij). Tako je Narobetova ustanova, vložena za vzdrževanje trzinskega samostojnega dušnega pastirja, propadla...« Njegov najlepši dar trzinski cerkvi je monštranco. Izdelana je iz srebrnikov, ki so mu bili najprej ukradeni, ko je bil še kaplan. Iz hvaležnosti, ker jih je dobil nazaj, je dal napraviti monštranco. Tatu je pekla vest in jih je sam vnil. Prav tako je Narobe dal na svoje stroške napraviti v trzinski cerkvi obhajilno mizo.

Dr. Bogdan Dolenc

NOVICE IZ POD ZVONA SV. FLORIANA

NE POZABIMO RAINIH!

Prazniki, v katerih se spominjamo naših rajnih, so sicer že za nami, vendar je po stari navadi cel mesec november posvečen tej misli. V tem mesecu se opravlja veliko maš zanje, da bi čimprej dosegli svoj končni cilj - nebesa. Nekateri pa so, žal, na svoje rajne pozabili in menijo, da je dovolj, če se jim oddolžijo s cvetlico ali svečo na grobu.

Narava okoli nas se v novembru pripravila k počitku in nam za slovo poklanja svoje darove. Tako nas spominja, da je tudi naša človeška usoda romanje od pomladi do jeseni življenja, ko je treba pobrati snope in sadove in jih shraniti v božje žitnice. V ta čas pozne jeseni je zato Cerkev uvrstila dva pomenljiva praznika, ki nas odpirata za novo razsežnost bivanja - za onstranstvo. To sta praznik vseh svetnikov in spomin vernih rajnih.

Stari Rimljani so svoje rajne pokopavali ob prometnih cestah, ki so peljale iz mesta, in jim postavljali kamnite spomenike z napisi. Mimoidoči so lahko brali njihova imena in se jih spominjali. Vsaj v spominu ljudi so želeli živeti naprej.

V teh dneh se naše misli pogosto mudiyo pri naših rajnih. Morda je gomila še sveža ali pa je ime na kamnu že zbledelo in je svet nanje že pozabil. A naše srce jih ne sme pozabiti. Saj jih tudi Bog ni pozabil. Vpisal jih je v knjigo življenja, v svoje ljubeče srce.

Včasih slišimo površno kritatico: Nihče ni delnodomestljiv. Morda to velja na delovnem mestu. Toda tam, kjer so se v desetletjih skupnega življenja med ljudmi tkale vezi, kjer smo imeli koga zares radi, tam tega človeka ne more nihče nadomestiti in zamenjati. Vsakdo je enkrat in nenadomestljiv. Kajti vsakdo,

ki je prestopil prag večnosti, je vzel s seboj tudi košček našega srca, če ne kar celo. Za tiste, ki so izgubili ljubljene človeka, se življenje že tu spreminja v življenje z rajnimi. Koliko ljudi je, ki vsak dan poramajo na pokopališče! Kako bi namreč mogli pozabiti tiste, ki smo jih imeli zares radi?

Rajnih ne dosežemo s pomočjo spiritizma (klicanja duhov rajnih). Rajni niso begajoči duhovi nekje v veselju, ki bi na svoje pest iskali zveze z nami, ampak živijo v Bogu. Samo prek njega, prek molitve in svele maše lahko prihajamo v stik z njimi, se jim priporočamo in prejemo od njih duhovne darove. Odnos med živimi in rajnimi je lahko le odnos ljubezni in upanja, molitve in izmenjave duhovnih dobrin, torej odnos globoke medsebojne solidarnosti. Krissyani živimo v neomajni gotovosti, da rajni živijo, čeprav so odšli od nas. Vez med njimi in nami ni nikakršen medij, temveč božje življenje, ki nam je skupno. "Kdor vame veruje, bo živel, tudi če umrje," je rekel Jezus (Jn 11,25). Spet jih bomo našli, kajti ljubezen je močnejša od smrti. Drug drugemu smo toliko bližji, kolikor bolj vsi iščemo božjo bližino.

Takšna vera je izziv za današnje miselnost, ki brezčutno pozablja na mrtve in nas dobesedno trga od občestva z njimi. O rajnih in še posebej o smrti se neradi pogovarjamo. A v tem pozabjanju in izrinjanju je nekaj globoko nečloveškega. Pomeni namreč, da pozabljamo in izrinjamo iz zavesti preteklo trpljenje in s tem izničujemo njegovo vrednost.

Ne pozabljamo rajnih! Živijo, ker so odšli domov k Stvarniku, ki je Bog živih. Upajmo zanje in tudi zase! Njihova smrt je bila rajstvo za večno življenje, ki je nam zemljanom še nedojemljivo. Niso umrli, ampak so bili kakor zrna posejani za prihodnjo žetev, za večno polje, ki pride.

dr. Bogdan Dolenc

Še ena izmed mnogih zanimivih fotografij, ki jih vsebuje Kronika duhovnije Trzin. Na fotografiji, posneti 14. septembra 1933 je zabeleženo slikanje freske nad glavnim oltarjem.

Vrata, za katerimi se skriva dobro, je težko odpreti, vrata, za katerimi se skriva zlo, je težko zapreti.

Kitajski

Tri leta delaj dobra dela, in bo komaj kdo vedel, naredi enkrat slabo, pa se bo razvedelo do neba

Kitajski

MED POČITNICAMI NI BILO DOLGČAS

Društvo prijateljev mladine je med jesenskimi šolskimi počitnicami v sodelovanju z osnovno šolo in nekaterimi drugimi društvi za mlade osnovnošolce pripravilo kar pet zanimivih počitniških delavnic. Treba je reči, da so bile vse dokaj dobro obiskane, kar potrjuje, da mladi kaj takega potrebujejo tudi v času počitnic. Delavnice so sicer potekale le dva dni, 29. in 30. oktobra, ker pa so bili v času počitnic tudi različni prazniki – dan reformacije, dan mrtvih, noč čarovnic, lahko trdimo, da se mladi med jesenskimi počitnicami res niso dolgočasili in da so bile tudi te počitnice prekratke.

Med fanti je bilo največ zanimanja za igre z žogo. V telovadnici je pod vodstvom Matjaža Erčulja kar 19 fantov merilo svoje moči pod koši in med goli. Dobro je bila obiskana tudi likovna delavnica. 15 učencev je pod vodstvom Spele Mušič ustvarjalo z naravnimi materiali: barvnim

jesenskim listjem in podobno. Odločili so se, da bo vodilna tema njihovega oblikovanja tokrat jesen. Kadar je postajalo sonce, so šli tudi na sprehode in občudovali jesenske barve listja. Najlepše liste so tudi nabrali in z njimi okrasili stene učilnice. Pisana jesen pa se je zrcalila tudi z njihovih zrcal, ki so jih poslikali z jesenskimi motivi.

učencev spoznavalo osnove računalništva, predvsem pa jih je zanimalo risanje z računalnikom in seveda igrice. Naučili so se delati tudi s poučnimi CD zgoščenkami ter kako se z grafičnim programom lahko obdeluje fotografije. Svojim fotografijam so tako dodali razne grafične učinke. Peta možnost preživljanja prostega časa v počitniških dneh pa je bila pripravljena v popoldanskem času. Na strelišču trzinškega strelskega društva so mladi pod vodstvom Boža Hatjana lahko vadili streljanje z zračno puško. Training je bil namenjen predvsem starejšim učencem. Čeprav je bilo za to delavnico nekaj manj zanimanja, so tisti, ki so prišli na treninge, dokazali, da je tudi med učenci kar nekaj lakih, ki imajo dobre oči in mirno roko. Ni kaj, naša mladina je talentirana. V Društvu prijateljev mladine so z udeležbo na delavnicah zelo zadovoljni in že zdaj načrtujejo, da bodo tudi med zimskimi počitnicami poskrbeli za interesne dejavnosti otrok.

M.S.

Zelo številna je bila tudi dramska delavnica, ki jo je vodila Urša Mandeljc. 18 mladih se je tam učilo improvizacije, izražanja čustev, mimi-ke in nastopanja. Urša pravi, da je spoznala nekaj novih talentov, ki bi jih kar z veseljem videla v svojem dramskem krožku. Očitno so igralci med nami.

Med nami pa so tudi navdušenci za računalništvo. Ob pomoči Vanje Vogrin in Dušana Gorenca je 19

ŠESTOŠOLCI NA RTV

V Sloveniji se je 354 osnovnih šol pomerilo v znanju na predtekmovanju Male sive celice. Najboljših 16, med katerimi je tudi naša šola, se je uvrstilo v nadaljnje tekmovanje. Končni zmagovalec igre pa bo prejel bogato nagrado, saj bo avtoris te tekmovalce in njihove navijače popeljal v Gardaland.

Ker so bili Trzinčani na predtekmovanju uspešni, so se v torek, 23. oktobra 2001, napotili v Ljubljano, kjer jih je čakal nov izziv. Na tekmovanje so se pripravljali prav vsi: veliki trije (Ksenija Lagodnik, Rol Testen in Dan Špendal) v znanju, drugi pa s spodbudnimi domislicami.

Preden smo se odpeljali na tekmovanje, je ga Andreja Vrhovec Kavčič, razredničarka 6. a-razreda, fotografirala tekmovalce. Požnja proti Ljubljani je hitro minila, čeprav je bilo v zraku čutili napetost.

Ko smo prispeli pred prizorišče tekmovanja, smo počakali na vodjo, ki nas je vodil po prostorih RTV-ja. Uslužbenci so rado-

vedno opazovali »rumene kapice«, ki so korakale mimo številnih vrat. Presenečeni smo bili, ker smo na vratih zagledali napis OŠ Trzin. Za temi vrati se je skrivala lepo opremljena soba z okrepljilom, ki nam je bilo namenjeno. Ko smo se okrepleči, smo razmišljali samo še o nasprotniku.

Ob 15.00 se je začelo. Poklicali so nas v snemalni studio. Tam smo si lahko dodobra ogledali nasprotnika, učence OŠ Murska Sobota I. Učenci te šole so se že pred leti na tovrstnem tekmovanju zelo dobro uvrstili, zato smo se zavedali, da bo bitka z njimi kar trd oreh. Samozavestni Prekmurci so bili v začetnem delu uspešnejši, vendar naši učenci niso obupali. V drugem in tretjem delu kviza so izboljšali svoj rezultat in na koncu zmagali, zato so se uvrstili v osmino finala.

Ob tem uspehu jim vsi iskreno čestitamo in želimo še veliko sreče in pravih odgovorov v nadaljnjem tekmovanju.

Marijana Galjot, razredničarka 6. b

JANI MUHA: GIMNASTIKA JE VSESTRANSKA, KAKŠNIH NEGATIVNOSTI PRI NJEJ NE POZNAM

Starejši Trzinci se še spominjajo, da je bila pred desetletji v Trzinu gimnastika zelo priljubljena in da so bili Trzinci dobri telovadci. V dvorani KUD-a je bilo še pred kratkim mogoče videti nekatera telovadna orodja, včasih pa so obiskovalci različnih prirediteljev v dvorani vrsto le po tem, ko je zanimanje za gimnastiko v Trzinu že zamrlo, lahko pod stropom dvorane še videli kroge, ki so jih prej uporabljali telovadci. Verjetno se da še v marsikateri trzinski domačiji izbrskati kakšno staro fotografijo, ki prikazuje mišičaste trzinske fante, kako na katerem od orodij izvajajo gimnastične vaje. Pravijo, da je bilo še zlasti med sokoli dosti dobrih telovadcev.

Zdaj pa kaže, da bo gimnastika v Trzinu doživela preporod. To šolsko leto je namreč vrste učiteljev v trzinski osnovni šoli okrepil Jani Muha, učitelj telesne vzgoje, katerega specialnost je ravno gimnastika. Z njo se je začel ukvarjati že s sedmimi leti. Kaj kmalu je začel tudi tekmovali in kar sedem let je tekmoval v programu A športne gimnastike kot član Partizana Vič. Dosegel je vrsto lepih uspehov. Med drugim je bil njegov tekmeč naš znani telovadec Aljaž Pegan, s katerim sta še zdaj dobra prijatelja. Zanimivo je, da ga je Jani takrat na tekmovalnih tudi premagoval, Aljaž je bil drugi, Jani pa prvi. Med drugim je bil tudi državni prvak, čeprav Jani ob tem skromno takoj pove, da je takrat šela zgolj konkurenca z ljubljanskega območja, saj v drugih republikah takratne Jugoslavije ta šport ni bil kaj posebej razvit. Po sedmih letih aktivnega tekmovanja je Jani Muha zaradi poškodb in šolskih obveznosti prenehal nastopati, aktivno pa se je posvetil trenerskemu delu. Kot trener dela predvsem z mlajšo selekcijo, največ s fanti od prvega do osmega razreda. Lani je eden od njegovih varovancev postal državni prvak, kar je tudi veliko priznanje trenerju. Prav v času, ko bo la številka Odseva v tisku, bo letošnje državno prvenstvo in Jani ga je v času najinega pogovora z nestrpnostjo pričakoval, saj bo nastopil tudi njegov varovanec. Veliko pa je treniral tudi člane.

Zdaj ste učitelj telesne vzgoje v trzinski

osnovni šoli, ob tem pa vodite tudi gimnastični krožek. Kakšni so vaš občutki in načrti?

Moram reči, da sem kar zadovoljen. V Trzinu mi je všeč, kar malo pa sem presečen nad zanimanjem med otroki za gimnastiko. V krožek se je vpisalo kar 40 učencev, tako da smo jih razdelili v štiri skupine s po 10 člani. Gre za učence nižjih razredov, od prvega do tretjega, največ med njimi pa je deklic. Program vadbe je prilagojen njihovim zmogljivostim,

na sploh pa v prvem letu še ne moremo pričakovati kaj posebnega. Letos bomo predvsem videli, kje smo. Poskusil bom narediti, kar se da. Rezultate pa pričakujem prihodnje oziroma proti koncu prihodnjega leta. Zdaj otroci trenirajo dvakrat na teden po 45 minut, kar je za vrhunske rezultate premalo. Trenirati bi morali vsaj dvakrat tedensko po uro in pol. Če bo smiselno, bi prihodnje leto dobili še enega pomočnika trenerja, skupine bi zmanjšali, fante ločili od deklet in povečali število ur za treninge. No, ampak dajmo času čas. Prihodnje leto bomo že videli. Že zdaj pa sem opazil, da je med trzinskimi otroki, ki hodijo h krožku gimnastike, kar nekaj perspektivnih otrok. So zagnani in pridni. Radi prihajajo sem. V primerjavi s tistim, kar sem videl, ko sem na primer treniral pri Partizanu Vič, sem tu zelo zelo zadovoljen.

Kakšni pa so pogoji za vadbo gimnastike v Trzinu?

V Trzinu smo letos začeli z vadbo gimnastike. Smo še na začetku, vendar moram pohvaliti vodstvo šole, da je prislunilo našim potrebam. Kar se tiče orodij, imamo že praktično vsa. Lahko rečem, da je gimnastika za amaterske tekmovalce relativno poceni. Potrebujemo dres in copale pa seveda čas in voljo, dražje pa je za organizatorje, šolo ali klub, saj je treba kar dosti dragega orodja.

Kako lahko gimnastika vpliva na mladega človeka?

Mislim, da je vadba gimnastike zelo vsestranska. Obsega zelo različne vaje na različnih orodjih. Dekleta

delajo na štirih, fantje pa na šestih. Enkrat trenirajo na enem orodju, drugič na drugem in pri tem razvijajo različne skupne mišice, različne vrste gibanj. Vsega skupaj je loliko, da ti pri vadbi kar ne more biti dolgčas. Je zelo pestro, zanimivo. Vadba pa vpliva na gibalne sposobnosti, koncentracijo, dobijo delovne sposobnosti, občutek za red, samozavest. Pozitivnih vplivov na telesni in duševni razvoj mladega človeka je veliko. Pravzaprav ne vidim minusov. Gre sicer za individualni šport, vendar skupine delujejo enotno, v njih je čutili skupinski duh, prijateljstvo, zdravo tekmovalnost. Na tekmovalnih je poudarek na lepoti gibanja. Tudi če je nek element težak, je tekmovalec bolje ocenjen, če ga izvede skladno, lahko in lepo, zahtevnost elementa ni tako v ospredju.

Kaj pa varnost? V gimnastiki je kar precej zahtevnih preskokov in drugih elementov, ki so lahko nevarni. Kako je v trzinski šoli poskrbljeno za varnost vadbe?

Najprej je treba reči, da so lahko nevarni vsi športi. Tudi pri nogometu se lahko poškoduješ, prav tako pa tudi pri drugih športih. Tudi v gimnastiki prihaja do poškodb, vendar jih skušamo kar najbolj omejiti. Precej je odvisno od trenerja, ki mora biti ves čas zraven, da tekmovalcem pomaga pri zahtevnih elementih, da jih usmerja, lovi in jim tudi drugače pomaga, da zahtevane vaje izvedejo pravilno in varno. Tekmovalci z vadbo dobijo zaupanje vase in občutek za to, kaj lahko naredijo in česa ne. Kasneje pri zahtevnejših treningih za tekmovanje si lahko tekmovalci pomagajo z nekaterimi pripomočki, vendar pa moram reči, da v Sloveniji ni gimnastične telovadnice, ki bi bila povsem opremljena z varovali in tudi drugimi potrebnimi elementi za vadbo. Pri nas imamo nekaj izredno dobrih, vrhunskih

telovadec, na primer Aljaža Pegana in Mitjo Petkoviška, vendar če bi tujci prišli pogledat, v kakšnih razmerah trenirajo, ne bi mogli verjeti, da lahko dosegaajo takšne rezultate.

Zanimivo je, da so doslej najboljši tekmovalci prihajali iz vzhodnih držav. Ali imajo tam drugačen pristop?

Res je. V tistih državah, na primer v Rusiji in na Kitajskem, imajo res drugačen pristop do gimnastike. Z njo se ukvarjajo precej bolj strokovno in množično. Vendar pa je tudi v gimnastiki marsikaj odvisno od denarja. Če imaš denar, lahko dobiš dobrega trenerja. Ti najpogosteje prihajajo iz Rusije in drugih vzhodnih držav, vendar imajo tudi na zahodu kar nekaj dobrih tekmovalk in tekmovalcev, ki so jih izurili dobri trenerji. Naša zveza vsako leto pošlje trenerje na izpopolnjevanje v tujino. Tudi mene so že poslali na tako

izpopolnjevanje. Na ta način trenerji pridobivamo dodatno znanje, izkušnje in podatke pa si izmenjujemo tudi na tekmovanjih.

Poleg gimnastike se v Trzinu ukvarjate tudi s poukom telesne vzgoje. Ja, sem učitelj telovadbe. Učim fantje od četrtega do osmega razreda. Moja kolegica Andreja pa skrbi za deklice. Uči tudi v nižjih razredih,

gimi. Vse je res pozitivno, in upam, da bodo tudi Trzinci zadovoljni z mano. Kar se tiče gimnastike, upam, da bomo že spomladi ali pa vsaj drugo leto pripravili tudi kakšno gimnastično tekmovanje, da bodo člani krožka pokazali, kaj so se naučili. Rad bi, da bi na takem tekmovanju najbolj prizadevnim podelili diplome. Mogoče bom na tako prireditev povabil katerega od prijateljev, vidnega tekmovalca, mogoče Aljaža Pegana, da bo mladim podelil diplome. Kakor pa sem že rekel, dajmo času čas, saj na začetku še ne moremo pričakovati kaj prav posebno velikega.

Miro Štebe

treteje in četrte razrede. Zraven vodi tudi šolsko športno društvo, v katerem deluje več krožkov. Mislim, da je kar precej možnosti za najrazličnejše šport - od atletike, nogometa, košarke, plezanja in. Sploh pa moram reči, da sem doslej tu zelo zadovoljen. Pohvaliti moram prijateljske odnose z učitelji, z ravnateljem in dru-

UČENCI OŠ TRZIN USPEŠNI NA PODROČNEM PRVENSTVU V ŠPORTNEM PLEZANJU

Na plezalni športni steni v osnovni šoli Trzin je v četrtek, 25. 10. 2001, potekalo področno prvenstvo osnovnih šol v športnem plezanju. Tekmovanja se je udeležilo 30 učencev iz osmih osnovnih šol domžalske in kamniške regije.

Deset deklet in dvajset fantov se je v različnih starostnih kategorijah pred številnimi gledalci pomerilo v večih smereh. Kategorizirani plezalci (z licenco) in plezalci ter plezalkice brez licence so že ob ogledu v mislih opravljali s smerni, ki sta jih postavila plezalca Maja Šuštar, vodja krožka na OŠ Trzin, in športni plezalec Klemen Vodlan.

Z vsemi oprimki so se uspešno spoprijeli le štiri tekmovalci (2 deklet in dva fanta), ostali pa so plezanje končali prej, kar pričča o precej veliki zahtevnosti postavljenih smeri.

Učenci OŠ Trzin, ki vadijo v šoli v okviru plezalnega krožka enkrat tedensko, so se odrezali takole:

1. mesto Boris Peršak (starejši dečki brez licence)
2. mesto Maja Omahna (starejše deklice brez licence)
3. mesto Jana Rotar
4. mesto Ksenija Lagoja (mlajše deklice brez licence)

Ob koncu velja omeniti, da so bili na tem tekmovanju učenci OŠ Trzin številčno najmočnejši, kar je ponoven dokaz, da je zanimanje za to športno disciplino prav na tem področju precejšnje. Še posebej je razveseljivo, da je ta razvoj precej skokovit, saj imamo plezalno steno na šoli šele tri leta.

Andreja Vrbovec Kavčič
Profesorica športne vzgoje

SAŠO ŠTIH: S PUNCO BI IGRAL V KAKI AMERIŠKI NADALJEVANKI

V preteklosti smo v Odsevu predstavljali trzinske gledališnike, po nekaj mesecih premora pa s tem nadaljujemo. Tokrat smo se odločili, da našim bralcem predstavimo Saša Štiha, za katerega lahko rečemo, da je že kar uveljavljen član trzinske gledališke družine.

Kaj te je navdušilo za gledališče?

Phhh ... všeeč mi je bilo. Oči mi je govoril, kako dobro se imajo. Zato sem šel dostikrat z njim na vaje in njihove predstave. Nato sem si zaželel, da bi z njimi hodil po svetu.

Ko sem obiskoval drugi razred, sem začel igrati v KUD-u; kasneje mi je bilo žal, da nisem začel že prej.

Koliko vlog si že odigral?

Svojo prvo vlogo sem odigral na predstavi za sv. Miklavža. Bil sem Petrček. Tudi recitiral sem že, na predstavi za materinski dan. Enkrat sem pa igral kar samega sebe - to je bila moja najljubša vloga, ker smo lahko improvizirali. Vsako leto igram parklja. Želim si igrati tudi angelečka, pa ... V Čarovniku iz Oza sem igral mogočnega Oza in pa stražarja. Takrat sem bil na hoduljah. V zgodbi o Butalcih sem igral peka, v skeču o krompirju sem bil kmet Sašo. Lansko leto pa sem v predstavi Zvezdica Zaspanka igral Ceferina. Igral se tudi s teatrom CIZAMO - otroka z vžigalicami v predstavi Ognj, kakšen ogenj. Sedaj pa me čaka že nova vloga, za katero pa pravzaprav še ne vem točno, kaj ho. Tudi v tujini sem že igral, isto otroka z vžigalicami in to točno na svoj rojstni dan.

Kakšne vloge pa si najbolj želiš?

Igral bi kakšnega Kekca. Ali pa bi nastopal v kakšni ameriški nadaljevalki s kakšno punco... ne, španske nadaljevanke so plehke. Želal pa sem si tudi igrati Hamleta.

Vem, da si imel enkrat že neko tako vlogo.

Ja, na avdiciji, za katero pa se ne spomnim več, za kaj točno je bila, mislim, da za neko oddajo. To je že kakšno leto nazaj. Namesto mrtvaške glave so mi v roke dali pijačo Fruc in sem moral povedati znane Hamletove besede: "Biti ali ne biti. To je sedaj vprašanje?"

Katera vloga ti je bila najbolj pisana na kožo?

To je bila vsekakor

vloga Ceferina, ker sem takrat igral samega sebe. Najbolj pa smo se zabavali pri vajah za predstavo Čarovnik iz Oza.

Ali bi raje igral v filmu ali gledališču?

Rad bi igral v filmih, ker večkrat ponavljajo en in isti prizor, še sploh, če bi igral s kakšno lepo punco. Rad bi šel v Hollywood, kjer je Nik-ki. Ja, vem, da je v Hollywoodu, ker berem časopise. Ko sem v njem videl njeno sliko, sem si jo izrezal in jo dal v okvirček. Še sedaj jo imam v sobi.

Kaj praviš o skupini mladih igralcev, s katerimi igraš?

Dobra je, super. Vesel sem, da je Maša spet prišla nazaj, kljub temu da sem sedaj zaljubljen v drugo deklico iz Homca - ampak ona tega ne ve. Zelo zelo se razumemo in dobri igralci smo skupaj.

Rekel si, da si igral že s skupino CIZAMO. Z njimi sem bil letos na turneji na Češkem in Nizozemskem. Tam sem spoznal eno punco s kodrčki. V Amsterdamu sem nastopal z diabolom. Z denarjem, ki sem si ga prislužil, sem si kupil žogo. Pred dvema letoma, ko sem bil v Izoli in sem prav tako nastopal z diabolom, pa sem zbral toliko denarja, da sem si kupil ročno uro.

Imaš kakšnega idola?

Ja, James Bond je moj idol. Ampak ne bi igral v kakšnih akcijskih filmih. Raje bi igral v kakšnem romantičnem filmu, npr. v Romeo in Juliji.

Tvoja šibka točka je učenje besedila na pamet.

Se strinjam. Ne ljubi se mi ravno veliko brati. No, saj preberem sem pa tja kakšno knjigo. Drugače pa zelo rad berem podnapise na televiziji.

Ali imaš pred nastopi tremo?

Če imam v rokah ali glavi besedilo, je vse v redu. Če pa se zmotim, se poskušam izmazati ali pa čim prej zaključiti prizor in oditi z odra.

Kaj na tvoje igranje pravijo domači?

Živa (starejša sestra) je vedno zaprta v svoji sobi in jo briga ves svet, Mirjam (najstarejša sestra) bolje da ne vidim, ker... mami je liho, oči pa sedi na kavču. Včasih mi pravi: "Treneraj, pa boš dober." No, saj kdaj me pa tudi pohvalijo.

Kaj si želiš postati?

Rad bi postal dvoje: ali igralec ali pa košarkar.

Kaj počneš še drugače?

Razen tega, da hodim v šolo in k dramskemu krožku, hodim tudi na košarko, gledam televizijo (zadnje čase najraje "Sedma nebesa"), obiskujem verouk, skavte; gasilce sem zapustil, ker imam premalo časa. Rad pa tudi poslušam glasbo: Green day, Off Spring, Sıddarho, Zaklonišče prepe-

va in Zablujena generacija.

Nasveti za mlade hodote igralce.

Z igranjem začnite čimprej, učite se besedila na pamet.

U.M

VESTIČKE IZ POD ŽAROMETOV

na, se samo pravilno odločite, mi smo za vas zagotovo, tako kot vedno, lahko bi rekel že celo desetletje, pravi naslov. Dobrodošli v svetu M...

Drugače pa se KUD-ovci prav lepo zabavajo. Mogoče ste nas nekega lepega sobotnega popoldneva opazili pred lokalom Barca, kako smo ob sodelovanju z vodstvom okrepčevalnice Barca organizirali in tudi lepo do konca speljali popoldansko srečanje majhnih in malo večjih čarovnic in čarovnikov, duhcev in njim podobnih strašnih bitij.

Tolikšnega živčava, moje drage dame in gospodje, v Trzinu, razen ko je bila otroška olimpijada - še ni bilo. Več o tem vam bo povedala v posebnem članku Urša. Tako kot boste v posebnem članku lahko brali, kaj se je še dogajalo skoraj mesec in pol v naši in vaši dvorani KUD-a. Pa vendar naj vam za vsak primer v vesticah na kratko povem tudi jaz. V gosteh smo namreč imeli teater - Zavod Sensorium, ki je pod režijskim vodstvom gospoda Gabrijela Hernandeza pripravil predstavo - BOJ MED PUSTOM IN POSTOM - Brueglu v spomin.

Torej na kratko, kakor je bilo zapisano v gledališkem napovedniku v sobotnem Delu, 03.11.01. Ustvarjalce lahko prepoznamo na sliki. Boj med pustom in postom Pietra Bruegla starejšega iz leta 1559. Motiv blind caffè cabareja je boj med razuzdanostjo in vzdržnostjo, razmerjem med možnostjo in danostjo, med resničnostjo in zmožnostjo lastnih podob domišljije. Gledalci z vstopom v blind caffè oživijo star bordel, v katerem izvajalci zaposlijo predvsem njihove čute vonja, dotika in sluha. To zelo prijetno predstavo si boste lahko v KUD-u, na žalost, ponovno ogledali šele nekje v mesecu februarju.

In gremo naprej. Pred nami je že veseli december in prvi, ki bo prišel med naše

najmlajše in jih s pomočjo Občine Trzin obdaril, je zagotovo sveti Miklavž. Seveda je tu zopet tudi Urša, ki z našimi mladimi gledališčniki že veselo pripravlja igrice v ta namen. In ker je naša dvorana sedaj že premajhna, da bi lahko naenkrat pod svoje okrilje sprejela vse otroke, ki bodo obdarjeni, bomo morali to narediti v dveh delih. Ko smo že enkrat pri Urši in naših najmlajših, naj povem samo še to, da bodo takoj po Miklavžu začeli delati novo gledališko predstavo, najverjetneje Pepelko. Nas in vas, moje drage dame in gospodje, pa seveda čaka tudi še občinska proslava ob dnevu neodvisnosti, ki ga bomo v Trzinu praznovali 23.12.01; tokrat bo več kot samo proslava, kajti to bo pravi novoletni koncert, ki so ga za Mengšane pripravili mengeški pevski zbori in godba. Rekli smo si, moje drage dame in gospodje: če je to dobro za Mengšce, mora biti zagotovo dobro tudi za Trzin. Nekaj pesmi pa nam bodo ob tej priložnosti seveda zapeli tudi naši Žerjavčki. Svoj koncert bodo konec decembra imele, tudi na KUD-ovskem odru, pevke deklisknega pevskega zbora Žolne.

Pa še to, da ne pozabim, tudi letos bo nekje v sredini vsakega meseca, do pomladi, naš župan Tone Peršak vodil tematske večere, in sicer v dvorani KUD-a. In to, moje drage dame in gospodje, naj bi bilo zaenkrat vse, razen če nisem še česa pozabil, tudi to se kdaj zgodi. Najlepša hvala tudi tokrat vsem, ki ste se prebili do konca vestic! Želim vam, tako kot vedno, en lep gledališki pozdrav ter veliko šumečih bankovcev. In ne pozabite - lepo je biti milijonar.

Še vedno vas

Jože Štih

Moje drage dame in gospodje, čas je za LEPO JE BITI MILIJONAR! Ampak pazite, to ni kviz ala Jonas ali temu kaj podobno. Ne! Moje drage dame in gospodje. To je teater. In ne kar neki teater! To je teater KUD Franc Kotar Trzin. Torej, če že niste milijonar in si to močno želite, je za vas pravi naslov, naj ga ponovim, KUD Franc Kotar Trzin. Ne odlašajte, storite to že danes, naredite nekaj zase, kajti za vse, ki si to res močno želite, so vrata v KUD-u vedno na stežaj odprta. In verjemite mi, ne bo vam žal. V elitnem krogu (milijonarjev) so dobrodošli tudi tisti, ki pošteno pljuvajo levo in desno in širijo neresnice, prav te, moje drage dame in gospodje, bomo sprejeli še z večjim spoštovanjem in velikimi častmi, zapisali pa jih bomo tudi v ZLATO KNJIGO, ki jo imamo pripravljeno prav za to priložnost. In to še ni vse! Zanje bomo prav za to dejavnost nabavili visoko kvalitetne, lahko bi rekel celo - butične - pljuvalnike in jim jih tudi podarili. Seveda pa jim bodo tudi naši najmlajši gledališčniki pripravili krajši, vendar prisrčen, kulturni program. Občinskih štipendistov zaenkrat še ne bomo klicali na pomoč, kajti ti prihajajo k nam - neverjetno - kar sami - in delajo, mogoče prav zato, ker je naše geslo, kot ste lahko že ugotovili, moje drage dame in gospodje, LEPO JE BITI MILIJONAR!

No, to temo smo torej dokončno obdelali, informacijo imate, sedaj, če je želja moč-

VABILO

Zopet je leto naokoli in sveti Miklavž je spet tu. Vsi, ki ste bili pridni, in tudi tisti, ki ne, ste vabljeni na kratko igrice, ki bo **05.12.2001** v KUD-u Franc Kotar Trzin.

Otroci od 2-5 let bodo obdarjeni ob **17:00**

uri po igrici istega dne, otroci od 6-8 let pa bodo obdarjeni po igrici ob **19:00** url.

Za darila se lahko prijavite v trgovini **PRI JURJU**, v obeh trgovinah **FLIS** ter v vrblcu **ŽABICA**. Darila so brezplačna.

ODSEV GLEDALIŠKE PREDSTAVE »BOJ MED PUSTOM IN POSTOM«

V torek, 30. oktobra, me je sestra Eva povabila na gledališko predstavo v trzinjski kulturni dom. Zanimalo me je, kakšna predstava je to in zakaj nisem opazila nobenih plakatov. Rekla je, da ne sme povedati, naj se pustim presenetiti. Seveda sem se z veseljem odzvala, saj je kot violinistka sodelovala tudi ona.

Z mamico, sestro Ano in njenim prijateljem Primožem smo prestraženi še z nekaj drugimi obiskovalci dolgo čakali pred vrati. Generalika naj bi se začela ob 22.00, pa smo krepko čez deseto še kar čakali. Ampak bili smo dobre volje in se nismo dali odgnati. Naenkrat je skozi vrata pomolel roko in glavo v črno, pražnjico oblečen igralec. Brez besed je pomignil s prstom in enega povabil naprej. Drugi smo spet čakali. »Le kako jih izbira?« me je zanimalo. »Bom naslednja jaz na vrsti?« Končno je med zadnjimi poklical še mene. Tihno mi je pokazal droben listič in s prstom drsel od verza do verza:

*»Samorog ima edinstveno vrtno,
vstapi v sanje nam
in spregovori od tam
O, sanjač.
Četudi v drugem jeziku bo pel.
Verjemi, ga boš razumel.«*

Ključna beseda je bila – verjemi. Vstopila sem v popolno temo. Obdajale so me fine tkanine, ki mi so sem pa tja preprečile nadaljevanje poti. Nemočna sem si mislila: »Pa kdo se zafrkava z mano? To nikamor ne vodi!« Naglas sem začela klicati: »Mami, kje si?« K sreči je kmalu za mano prišla sestra. Prijeli sva se za roki in blodili po črnem labirintu. Končno sva prispele v prostor, v katerem je gorela lučka. O, to je bila odrešitev! Svetloba, toplota, nič več teme! Zaduhal me cimet in sledila vonju. Naenkrat so naju obdale bele postavne s toplimi, nežnimi rokami in naju, kot nebeski angeleci, popeljale na prizorišče. V poltemi je stalo sedem kavarinskih mizic. Na vsaki od njih je tlela drobna lučka. Sedišča so bila razvrščena okrog mizic in narejena iz bal sene, ki so bile na nekaterih delih prekrita z odejami. Mami in Primož sta pomahala in polni presenečenja sva z Ano prisledili. Takoj sva bili postreženi z jedjo in pijačo. Nekateri so pili sok, sama pa sem si privoščila whisky. Vse zastoj! Na papirnatem krožniku sem zaradi mraka komaj prepoznala kos kruha, pršut, sir in grozdje. Že začetek je bil povsem nepričakovan in v pol ure sem vklopila več čutil kot najbrž

cel teden prej. Posegla sem po grozdju, ki me je osvežilo. Se vedno prijetno presenečena sem vzela naslednjo grozdno jagodo. Ugrižnila sem in ... se skremžila, saj je bila oliva. Ne morete si misliti, kako čudno je, ko pričakuješ slačko, okusiš pa grenko.

Predstava se je odvijala v kabaret stilu, z obilo enkratne glasbe, ki so jo pričarali pianist, violinistka in kontrabasist. Vsak deček je imel svoje sporočilo. Mene se je močno dotaknila. V nadaljevanju bom opisala tisto, kar mi je najbolj ostalo v spominu. Že prvi prizor je naznanjal uporabo – kompozicijo večih čutil hkrati. Nad pisalno mizo je sloanel pisatelj in poskušal pisati. Bil je nem. Njegove misli pa je pripovedovalo dekle, ki je pokukalo izpod njegovih nog pod mizo. Nad glavo so se mu prikazovale lutke, ki so ponazarjale njegove misli. Podil in odganjal jih je, saj se zaradi njih ni mogel zbrati.

Na oder je stopila prijetna mladenka in zapeljivo nagovorila enega iz publike – moškega seveda. Všeč mi je bilo, da je »zavijala« po štajersko, saj Slovenci pravimo, da so prav Stajerke tiste, ki so vedno »dobre volje«. Mislim, da režiser, kljub temu da prihaja iz Južne Amerike, ni izpustil nobenih malenkosti, s katerimi je tako nazorno prikazoval človeka. Kasneje so tri plesalke odplesale amaterski kankan. Doživela sem jih kot katarzo. Bile so preproste, sproščene in so se približale moji izvedbi tega plesa v »privatni sferi«, če me razumete?

Uživala sem v poplesavanju njihovih popkov, ki so bili med trebušnim plesom osvetljeni z drobno žarnico in označevali središče sveta. Zaplesale so med publiko in kot sirene zapeljele tri osebe, jih povedle na oder, jim brez besed zavezale oči. »Ujuni-ki« so poklekli, vdano položili glavo na stol, potem pa so jim za vrat zible hladno vodo. Ta prizor je pokazal, kako hitro se ljudje predamo nežnostim, pozabimo na realnost in se zlahka prepustimo prijetnim

občutkom. Na koncu vedno pride hladen tuš! C'est la vie.

Zadnji prizor, ki bi vam ga rada predstavila, je prikazoval par belih rokavic, ki so se pod fluorescentno svetlobo najprej popeljavale kar same s seboj, nato pa neuspešno lovile kozarec. Ob prijetni spremiljavi glasbe sem si predstavljala tiste roke na mojem telesu. Mislim, da je cela uprizoritev napetjela k zdramemu erotičnemu naboju. Neskončno sem pogrešala svojega ljubega ob sebi. Še dobro, da je bil Primož še vedno v šoku zaradi prelepe trebušne plesalke in se ni zavedal, v kakšni nevarnosti je bil, ko je sedel ob meni (ha-ha).

Po koncu smo praznovali rojstni dan glavne igralki Barbare Pie Jenič Hernandez, ki je prav tisti dan dopolnila 30 let. Spoznali smo se in prijetno poklepotali. Njen mož Gabriel E. Hernandez L., režiser, je pojasnil naslov predstave. Poleg tega, da je že besedna igra »pust in post« zanimiva, se je dobro poglobiti še v njen pomen. Pust – ko je vsega na pretek: zabava, pijača, jedača, krinka, popolna svoboda. Post – ko smo lačni, obrnjeni vase, se preiščujemo in premišljujemo o tem, kar smo slabega storili. Po mojem je predstava ponazarjala čas čakanja ali če hočete čas pričakovanja in akcije, hkrati pa je bila nenehno napolnjena s čustvostjo.

Nastopali so: Barbara Pia Jenič Hernandez, Vida Breže, Alja Venturini. Samo Gašperšič in Tomaž Skuček. Glasbeniki so bili: Janez Dovec, Primož Mrvar, Eva Oblak in Gabriel E. Hernandez L.

Predstava so med drugimi omogočili: Občina Trzin, KUD Trzin, gospoda Tone Peršak in Jože Štih. Doživela je še dve ponovitvi, 3. in 4. 11. 2001.

V.P.O

**Zvonovi zvonijo in sneg že diši,
prihaja spet božič, v očeh se Iskrli.**

**Vablino vas na božično-novoletni
koncert dekilškega pevskega zbora
Žolne, ki bo v petek, 21. 12. 2001, ob 20. uri v
KUD-u Trzin.**

Vabljeni!

PRVA ČAROVNIŠKA ZABAVA PRED NOČJO ČAROVNIC JE BILA ENKRATNA

Ce smo od Američanov že prevzeli običaj noč čarovnic, ga moramo izkoristiti tudi Trzinci. In res, dobro nam je uspelo. 27. oktobra smo na pobudo lastnice okrepčevalnice Barca in hkrati glavne pokroviteljice prireditelje Lidije Babnik in v sodelovanju s Kulturnim društvom Franc Kotar Trzin naredili pravo malo čarovniško zabavo. Prišlo je res veliko otrok, seveda večina v spremstvu staršev, ki so se kasneje prav tako zabavali kot otroci. Sprva smo kudovalci, preoblečeni v čarovnice, po obrazih poslikavali malčke, malo večje in tudi največje, tako da so tudi oni postali bolj podobni čarovnicam in čarovnikom.

Nekateri, z motivi rožic in metuljčkov, so bili videti bolj prijazni, drugi pa so se odločili, da bodo njihov obraz krasili pajki, kače, duhovi in celo buče z groznimi pogledi.

Da ne bi ob tem stradali, so poskrbeli pridni fantje in dekleta, ki so pekli kostanj; bilo ga je dovolj za vse. Seveda pa so se med zbranimi gosti urno sukale tudi natakariče v čarovniških opravah. Otroci so lahko svojo odvečno energijo sproščali tudi ob poskokih na trampolinu v obliki gradu, ki je bil prav gotovo čarovniški.

Sedil je lov za zakladom. Čarovnica Brigita ga je vodila po vseh tajnih coprniških predpisih. Najprej je bilo treba najti zemljevid, nato pa po mnogih "mučnih" nalogah še čisto pravi skriti zaklad.

In kaj je bilo notri? CEKINI - čokoladni. Sledilo je izrezovanje buč. Tokrat so pomembno vlogo dobili tudi starši. Otrokom so pomagali v izločevanju središče, sodelovali so z nasveti, kajti najlepša buča je bila kasneje tudi nagrajena. Prav užitek jih je bilo opazovati, kako zagreto so s svojimi otroki izrezovali buče in so si pri tem dajali polno mero duška za umetniško ustvarjanje. Na koncu se je na kupu znašlo nekaj čez štirideset grozno grozovitih buč in vsaka je imela svoje ime.

Komisija je imela res težko delo, pa vendar se je morala odločiti za tri najboljše in podeliti slastne nagrade. Po dolgih premislekih so izbrali deset finalistk, nato pa drugo in prvo spremljevalko najlepše buče. Prva nagrada, slastna čokoladna torta, je na koncu le šla v roke mladi kudovalki Zali Mušič in njeni prijateljici Živi Novak. Z Zalino idejo o buči Zvezdici (seveda, Zala je igrala Zvezdico Zaspanko) sta si priborili najboljšo uvrstitev.

Do razglasitve najboljših buč se je že pošteno stemnilo, tako da

so tudi svečke v bučah prišle do izraza. In tudi shladilo se je že, tako da bi nas skoraj odneslo domov, vendar pa so za pravi zaključek čarovniške zabave poskrbeli še bruhalci ognja in žonglerji iz teatra Cizamo. Občudovali smo lahko celo ognjemet, ki

je švigal z Andrejevega cilindra. Bilo je res noro in o prireditvi sem slišala mnogo pohval. Zaradi velike udeležbe in dobre zabave bomo stvar vsekakor drugo leto ponovili. Tudi v Barci pravijo, da so že za takšne zabave.

text in foto: URŠA

TRZINSKI EKIPI NA REGIJSKEM TEKMOVANJU MLADINA IN GORE ZELO USPEŠNI

Planinstvo ni tekmovalna dejavnost, a mladi planinci imajo enkrat na leto možnost 'okuziti' tudi, kako se tekmuje na planinskem področju. Govorim seveda o tekmovalstvu 'Mladina in gore'. Na letošnjem regijskem tekmovalstvu so se mladi planinci od 5. do 8. razreda pomerili v znanju planinske šole (torej o vsem, kar naj bi planinec znal za varno hojo v gore) in o tem, kar so se skozi ukvarjanje s to dejavnostjo naučili s izkušnjami.

Mladi planinci iz PD Onger Trzin so v soboto, 17. 11., kar nekam sproščeno prispeli na OS Šentvid, kjer je potekalo tekmovalje za našo regijo. Sicer pa, kdo bi jim sproščenost zameril - očitno so se pod vodstvom mentorja Emila Pevca dobro pripravili, pa so skoraj pozabili, kaj je trema. Kar nekaj znanja so si pridobili s hojo v gore. utrdili pa so ga še na

Trzinski žerjavčki: Simon Klavžar, Simon Kralj, Polona Podbevšek in Miha Vrankar

Trzinske skerce: Jure Vrankar, Alja Jerak, Matic Bizjak in Katarina Mikulič

REZULTATI	
1. TRZINSKI ŽERJAVČKI, PO VARNOSTI	51
2. TRZINSKI ŽERJAVČKI, PO TRZINU	54
3. TRZINSKI ŽERJAVČKI, PO TRZINU	57
4. TRZINSKI ŽERJAVČKI, PO TRZINU	57
5. TRZINSKI ŽERJAVČKI, PO TRZINU	57
6. TRZINSKI ŽERJAVČKI, PO TRZINU	57
7. TRZINSKI ŽERJAVČKI, PO TRZINU	57
8. TRZINSKI ŽERJAVČKI, PO TRZINU	57
9. TRZINSKI ŽERJAVČKI, PO TRZINU	57
10. TRZINSKI ŽERJAVČKI, PO TRZINU	57
11. TRZINSKI ŽERJAVČKI, PO TRZINU	57
12. TRZINSKI ŽERJAVČKI, PO TRZINU	57
13. TRZINSKI ŽERJAVČKI, PO TRZINU	57
14. TRZINSKI ŽERJAVČKI, PO TRZINU	57
15. TRZINSKI ŽERJAVČKI, PO TRZINU	57
16. TRZINSKI ŽERJAVČKI, PO TRZINU	57
17. TRZINSKI ŽERJAVČKI, PO TRZINU	57
18. TRZINSKI ŽERJAVČKI, PO TRZINU	57
19. TRZINSKI ŽERJAVČKI, PO TRZINU	57
20. TRZINSKI ŽERJAVČKI, PO TRZINU	57
21. TRZINSKI ŽERJAVČKI, PO TRZINU	57
22. TRZINSKI ŽERJAVČKI, PO TRZINU	57
23. TRZINSKI ŽERJAVČKI, PO TRZINU	57
24. TRZINSKI ŽERJAVČKI, PO TRZINU	57
25. TRZINSKI ŽERJAVČKI, PO TRZINU	57
26. TRZINSKI ŽERJAVČKI, PO TRZINU	57
27. TRZINSKI ŽERJAVČKI, PO TRZINU	57
28. TRZINSKI ŽERJAVČKI, PO TRZINU	57
29. TRZINSKI ŽERJAVČKI, PO TRZINU	57
30. TRZINSKI ŽERJAVČKI, PO TRZINU	57

učnih srečanjih pred tekmovaljem. Trud se jim je splačal, kajti obe trzinski ekipi sta se uvrstili na državno tekmovalje, ki bo januarja v Ljubljani. Ekipa "Trzinski žerjavčki" (Polona Podbevšek, Simon Klavžar, Simon Kralj in Miha Vrankar) se je uvrstila na drugo mesto, ekipa "Trzinske skerce" (Katarina Mikulič, Alja Jerak, Matic Bizjak in Jure Vrankar) pa si je s tremi ekipami delila 6. mesto. Emilu in mladim planincem iskrene čestitke. Januarja pa

Rezultati na "priročnem semaforju" so bili zgovorni: Trzinci grejo naprej!

bomo držali pesti, da se čim bolj uvrstijo še na državnem tekmovalju. Do takrat pa jih seveda čaka še nekaj učenja, saj se bodo morali tam izkazati še s poznavanjem izbrane teme (Mladinska planinska pot okrog Ljubljane), ki so jo določili organizatorji. Srečno!

IM

Leto 2002 je Generalna skupščina Združenih narodov razglasila za mednarodno leto gora.

Zato se bo tale znak pojavil marsikje - seveda tudi na straneh, ki bodo posvečene trzinskim planincem.

Pesmarica "GORNISKA 1" – lepo novoletno darilo

Pesmarica z naslovom »Gorniška«, ki jo je do sedaj izdajala Mladinska komisija Planinske zveze Slovenije (MK PZS), si je pridobila širok krog prijateljev. Kje vse je že spremljala planince in alpiniste? Na taborih, izletih, srečanjih ... znana pa je tudi fotografija, objavljena v NeDelu, ki kaže, da je pomagala dobro voljo vzdrževati tudi v baznem taboru pod Mt. Everestom (smučanje Dava Karničarja).

Z leti so bile izražene vse številnejše želje, da bi pesmarico opremili z akordi za kitaro, da bi ji tako dali še večjo vrednost. Prenovljena pesmarica *Gorniška 1* (naslov, ki obeta nadaljevanja!) na 224 straneh prinaša 216 najbolj zaželenih narodnih, narodno-zabavnih, gornških, otroških pesmi, popevk ... Izbor pesmi je bil narejen na osnovi želja, ki so jih izrazili mladinski odseki po Sloveniji.

Za pomoč so na koncu pesmarice dodane risbe vseh v pesmarici uporabljenih akordov, zvoki uporabljenih akordov in MIDI datoteke nekaterih pesmi pa bodo na voljo tudi na spletnih straneh MK PZS.

Z nakupom pesmarice boste pomagali mladim planincem Slovenije (s tem pa posredno tudi prizadevnemu MO PD Onger Trzin), saj je del izkupička namenjen prav njihovemu delovanju. Pesmarico *Gorniška 1* sedaj lahko kupite (cena 1500 SIT) tudi v papirnici ČAČKA na Kidričevici ulici.

Glavni in odgovorni urednik pesmarice je Emil Pevec - tehnični urednik Odseva ter zelo aktiven član MO PD Onger Trzin.

ŠD TRZIN TURNIR V MALEM NOGOMETU (4+1)

Sportno društvo Trzin je v soboto, 13.10.2001, organiziralo turnir v malem nogometu (4+1). Turnir je tokrat potekal v Tenis centru Taubi, kjer so dan pred tekmovanjem opravili tudi žrebanje, ki so se ga udeležili vodje ekip. Na žrebanju so jih seznanili s pravili igre in o točnih urah posameznih tekem. Prijavilo se je dvanajst ekip, in sicer: Avtoprevoznništvo Rupar, Video klub Metulj, K.U.Sandžak NAKO, Mapone d.o.o., Hombre, Teks star d.o.o., Bijelo polje, A-team, Papiga pub, Teleteam, No name team in Antitalent.

V soboto so se ekipe pomerile po sistemu več skupin, kjer vsaka ekipa igra z vsako. Za uvrstitev v polfinale so igrali na izpadanje. Za tretje mesto sta se med seboj pomerili Bijelo polje in Hombre. Zmagala je ekipa Hombre. V finalu pa sta se pomerili ekipi K.U.Sandžak NAKO in Teleteam. O koncu rednega dela tekme je bil rezultat neodločen, zato so zmagovalca določili strelji s sedmih metrov; najboljša je bila ekipa Teleteam in je tako zaslužen zmagala.

TERORISTI SO MED NAMI

Pojav svetovnega terorizma, ki se je začel z napadom v New Yorku, se je v mili obliki prenesel tudi v Trzin. Ime zloglasnega voditelja teroristov Bin Ladna se pojavlja na kamnitih ograjah v Trzinu. Gre za povsem neokusno šalo nedoraslih paglavcev. Prav bi bilo, da bi se tisti, ki to pisarijo, vsaj malo zamislili. Mogoče bo v naslednjem letalu, ki bo strmoglavilo, oče, mati, prijateljica katerega od pisunov. Ali pa gre za zlobno zavist ob pogledu na lepo, novo in urejeno hišo? (S.J.)

MALI OGLAS

Iščem levi pohodni čevlji in desni letni čevlji, ki mi ju je odnesel neznan pes. Poleg problemov, ki jih imajo Trzinčiči s psi in rji-hovimi iztrebki, se je meni zgodilo, da mi je neznan pes izpred hiše odnesel čevlje. No, iztrebki razpadejo, moji čevlji pa ležijo nekje, verjetno pri lastniku psa. (S.J.)

Sklad za nagrade za prve tri ekipe je bil 100.000 SIT. Prva ekipa je poleg denarne nagrade prejela še spominski pokal. Za organizacijo turnirja sta poskrbela Gorazd Završnik in Janez Lenarčič, sodnika pa sta bila Smajjlo Fetah in Franjo Vogrinc. Glavni sponzorji nogometnega turnirja so bili Športno društvo Trzin, Mapone d.o.o. in Občina Trzin. Zahvaljujemo se Tenis centru Taubi za pomoč pri izvedbi turnirja.

KONČNI VRSTNI RED FINALNIH TEKEM:

1. TELETEAM
2. K.U. SANDŽAK NAKO
3. HOMBRE
4. BIJELO POLJE

Tanja Prelovšek Marolt

Jošt Zakrajšek najhitrejši

STA je v nedeljo, 11. novembra v svet poslala naslednjo novico:

Najboljši slovenski mladi kanulist v spustu Jošt Zakrajšek je letošnjemu naslovu evropskega mladinskega prvaka dodal še odmevno zmago na največjem kajakškem maratonu na reki Ardeche v Franciji, kjer je sodelovalo več kot 1.000 tekmovalcev. Zakrajšek je bil med mladinci najboljši na več kot 50 km dolgem maratonu skozi Izjemen kanjon reke Ardeche.

In čas Jošta: 2:16,52.

SAHOVSKE NOVICE

Končala se je kamniško-domžalska liga. Rezultati:

6.kolo	ŠD Trzin	: VELE Domž. A	0,5	: 3,5
7.kolo	ŠD Biring Mengeš	: ŠD Trzin	3	: 1
8.kolo	ŠD Trzin	: ŠD Komenda IV	2,5	: 1,5
9.kolo	ŠD Trzin	: Bilbija	2,5	: 1,5

STANJE PO 9. KOLU

Ekipa	Meč točke	Šahovske točke	Buholc
1. ŠD VELE Domžale A	16	27,0	178,0
2. ŠD VELE Domžale B	13	24,5	178,5
3. ŠD Kamnik	13	23,5	178,5
4. ŠK Komenda I	13	22,0	173,5
5. ŠD Termit Moravče	10	19,5	176,5
6. ŠD Črni graben	9	19,5	166,5
7. ŠS BOR - DOB II	10	18,5	151,5
8. Biring Tamiz Mengeš I	9	18,0	176,0
9. ŠS BOR I Dob	8	16,5	160,0
10. ŠD Mengeš II	7	16,5	152,0

11. ŠD Trzin	10	16,5	148,5
12. ŠK Komenda II	7	16,0	171,0
13. DOMKO	6	15,0	147,0
14. ŠK Komenda IV	5	13,5	140,0
15. Bilbija	6	12,5	141,0
16. ŠK Komenda III	2	9,0	153,5

Letos je ekipa Trzina precej boljše uvrščena kot lani. V 9 tekmah smo 4-krat zmagali, 2-krat remizirali in samo 3-krat izgubili. Glede na to, da smo večkrat igrali brez najboljših (Ivič, Jukan, Grum), smo dosegli celo zelo dober rezultat.

Na žalost je pred zadnjim krogom umrl g. Jagodič Alojz, šahist ekipe Biring Mengeš.

Učenci šahovskega krožka osnovne šole Trzin se bodo udeležili prvenstva posameznikov OŠ domžalske regije. Tekmovali bodo v skupinah letnik 1993 (1. in 2. razredi) ter letnik 1991 (3. in 4. razredi).

Tekmovanje je bilo 26. novembra v Domžalah. Ker lahko v vsaki starostni skupini igrajo le po 3 učenci oz. učence, poteka ob torkih turnir (igrajo z urami). Najboljši trije pa se bodo udeležili prvenstva.

V kolikor bodo zagotovljena finančna sredstva s strani ŠD Trzin, se bomo udeležili državnega prvenstva v pospešenem šahu, ki bo letos v Rogaski Slatini. Najprej bo v soboto (1. december) tekmovalje posameznikov (9 krogov 2-krat 15 minut, švicarski sistem). V nedeljo bo še ekipni del, kjer se bo igralo 7 krogov 2-krat 30 minut. Za ekipo igra 6 igralcev.

HABATOVI FANTJE V SAMEM VRHU

Trzinski motociklisti, 11-letni Silvester Habat, 15-letni Luka Kozole, 16-letni Marjan Habat in 21-letni Uroš Habat (vsi Habat Racing), ki tekmujejo za AMD Kamnik, so tudi v letošnjem državnem prvenstvu z motorji skuter v razredu do 50 ccm dokazali, da nimajo konkurence. Za državno prvenstvo Slovenije so potekale dirke na kartodromu v Luciji, na letališču Portorož, na kartodromu v Hajdošah pri Ptujju in finalna četrti dirka znova na kartodromu Lucija. Na kartodromu v Hajdošah je dirko organiziral AMD Kamnik, v sodelovanju z AMD Domžale. Dan pred dirko so Habatovi fantje sami postavili vse potrebno za varnost tekmovalcev in gledalcev, to je predvsem zaščitna ograja in priprava steze. Organizacijske naloge na sami dirki pa je AMD Kamnik porazdelil z AMD Domžale. Premierna dirka AMD Kamnik je po organizacijski plati odlično uspela. Da je do same dirke prišlo, se je Silvo Habat dogovoril s predsednikom AMD Ptuj, g. Lanđerholcem, ki je kartodrom v Hajdošah za dva dni prepustil AMD Kamnik.

Za državno prvenstvo je tekmovalo 9 tekmovalcev, med njimi kot zanimivost tri

dekleta. Na vsaki dirki sta bili po dve vozniki, seštevek iz obeh pa je štel za končno uvrstitev. Novi in stari prvak je Uroš Habat. V osmih voznjah je štirikrat zmagal, dvakrat Luka Kozole, po enkrat pa Marjan in celo deklica Tina Katašnik iz Radovljice. Na tretji in četrti dirki je z motorjem skuter prvič nastopil Silvester Habat in se že za uvod izvrstno odrezal. V Hajdošah je bil četrti, na zadnji dirki v Luciji pa je celo stopil na stopničke za zmagovalce. Dobil je pokal za tretje mesto. Bravo, Silvi, kot ga kličejo domači, prijatelji, sošolci in celo učiteljica.

Končni vrstni red za DP:

1. Uroš Habat – 176 točk,
2. Marjan Habat – 146 točk,
3. Luka Kozole – 112 točk,
8. Silvester Habat – 58 točk

Prav najmlajši – 11-letni Silvester, je dirkaški družini Habat letos privozil še tretji naslov najboljšega, in sicer je osvojil 1. mesto v skupnem seštevku pokalnega tekmovanja razreda mini moto v skupini junior za tekmovalce od 7-14 let. Tekmovanje je

potekalo vzporedno z DP skuterjev. Zmagal je v šestih voznjah. Le v Portorožu je zaradi okvare motorja zabeležil dve ničli. Skupno je zmagal z veliko prednostjo. » Odkar sem letos prvič poizkusil vožnjo z motorjem skuter, me mini moto ne zanima prav veliko,« navdušeno pripoveduje Silvester. Fantje, kar tako naprej!

MIRAN KOKALJ

Slika: od leve: Marjan Habat, Uroš Habat, Silvester Habat in Luka Kozole.

35 LET – ALPSKI KVINTET Z GLASBO V SRCU

Z e prejšnji številki Odseva ste lahko prebrali prispevek Ivana Sivca, da je naš slavni Alpski kvintet v tem mesecu praznoval 35. obletnico. To je narodnozabavni ansambel, za katerega pravijo, da je po uspešnosti takoj za Avsenikom. Na priveditvi v Kulturnem domu Mengeški sem jih je vodil Vinko Šimek poimenoval »ambasadorji slovenske glasbe«. V svojem dolgoletnem ustvarjanju so naredili več uspešnic, ki jih za razliko od drugih glasbenih zvrsti na območju Slovenije z veseljem preigravajo tudi tuji izvajalci.

Praznovanja sem se udeležila na pobudo našega urednika, ki je bil povabljen kot častni gost. pa se ga ni utegnil udeležiti. Malo sem oklevala, saj narodno-zabavne glasbe zadnje čase ne poslušam. Ko sem bila majhna, so jo ob nedeljah igrali na radiu, sedaj pa morda enkrat na leto slišim harmoniko in kitaro, ko na žegnanju zaigrata strica Viki in Milan. Pa še nihče ni hotel z mano – vsaj ne tisti, na katere sem pomislila! Lahko jim je žal! Tri ure dolg program je minil, kot bi mignil. Fantje so pravi žurjerji!

Sproščeno vzdruže je z odličnim povezovanjem ustvaril Vinko Šimek. Najprej je pozdravil vse »velike«, med njimi ministra za pravosodje Ivana Bizjaka, ministra za promet in zveze Jakoba Presečnika, prisotne poslance, bivšega člana ansambla Jožeta Burnika, pa Ivana Sivca – pisca besedil, in druge. Prva skladba, ki so jo zaigrali za uvod, je bila »Čas počitnic«, naslednja pa uspešnica bivše pevke Ivane Kraševc »Roki si znova podajva«.

Alpski kvintet gre s časom naprej in si dovoli tudi malo drugačne glasbene aranžmaje. Harmonikar Edi Semeja je za hčer Alenko, ki igra violino, napisal čudovito pesnico z naslovom Pomladni navdih. Na prečno flavto jih je spremljala sedanja pevka Irena Vidic. Povezovalce programa je posrečeno napovedal njihov nastop: »Saj je že Mozart pisal skladbe za violino, ampak tiste so že stare.« Škoda, da ne morete pesmice slišati iz črk in besed na papirju. Je lahkotna, mladostna in navdaja s svobodnim duhom. Predstavljajte si, da brezskrbno tekate po cvetočem pomladanskem travniku in se igrate z metuljem.

Po »Kranjski kraljici« je nastopil mladi harmonikar, Mengšan Klemen Leben. Že osem let se učil in bo študij tega instrumenta nadaljeval v tujini. Zaigral je svojo skladbo z naslovom Vikend polka, potem pa še Pastirka Slavka Avsenika, ki je sicer virtuozna skladba za klarinet. Odlično se je odrezal.

Veter str popestrila humorista Marjan Robnik: in Podokničar Franc Pestotnik. Oba sta bila posrečena, publika se je odzivala s smehom. Meni je bilo najbolj všeč, ko je Marjan

originalno imitiral pokojnega humorista Ježka, ki je bil menda tudi kriv, da je Majjan zašel med humoriste.

Ko je z Alpskim kvintetom zaigral Mengeški godalni orkester, smo si vsi pričarali dunajski novoletni koncert ob Straussovih polkah in valčkih. Dirigent je bil Milan Mihelič.

Sedanji člani ansambla so: kitarist, vodja ansambla Jože Antonič; baritonist, včasih pevec, komponist in rudi član Mengeške godbe Janez Per; omenjeni harmonikar Edi Semeja, pa še novejša člana, trobentar Matej Bovhan iz Trbovelj in Franci Maček iz Laškega. Pevca sta Irena Vidic in Mihael Možina. Ena od odpeljih pesmic je pripovedovala o slavčku in Irena je res pela kot ta priček z žlabinim glasom. Nekot je s kvintetom pel Oto Pestner s prej omenjeno Ivanko Kraševc. Na priveditvi je zaigral z New Swing kvartetom. Skrivaj sem gledala svojo tetko Nado, ki je z močem sedela par vrst nižje od mene, kako se je predala ritmu črnske duhovne glasbe in se s celim telesom pozabivala. Kar pograbila bi jo in zaplesala z njo. Seveda smo slišali večno zeleno popevko »Trideset let« in druge, ki jih je pel z ansambлом.

Janez Per nas je pozabaval s svojim baritonom in ga pihal do najnižjih tonov.

Na koncu je sklenil besedo še Dušan Velkaverh (SAZU). Omenili so, da je Alpski kvintet večkrat nastopal tudi za humanitarne namene. Edi Semeja je dobil novo harmoniko Petra Lanzingerja, izdelovalca harmonik iz južne Tirolske. Člani kvinteta pa so podarili svojemu vodji veliko fotografijo ansambla. Vdaja je izrazil hvaležnost vsem in poudaril, da sta jih brez nestrne vsa leta prevažala po svetu Janez Per in Franci Maček.

Zaključek je bil veličasten. Najprej je Alpski kvintet zaigral z Mengeško pihalno godbo, potem pa z vsemi člani godbe, zraven pa so zapeli: »V Mengšu smo vesel ljudje...« Vinko Šimek nas je vse prisotne povabil, naj širimo to našo glasbo, saj je predvsem med mlajšimi generacijami malo poslušalcev. Sama se tem željam pridružujem in vam jamčim, da je prav zabavna!

V predverju dvorane smo potem pili vino in se sladdali ob bogato založeni mizi. Srečala sem sošolce iz glasbene šole, ki so člani godbe, pa še drugo tetko Marinko, ki mi je razposajena predstavila starše svoje bodoče snihe Urše, ki pa je celo sestrična Alenke Semeja. In tako sem poleg vsega prišla do CD-ja, ki mi ga je obljubil sam Edi Semeja. Pa naj kdo reče, da življenje ni lepo!

V. P. O.

Kadar nič ne pomaga, samo glasba obriše solze in opogumi srce.

Nemški

NOVOLETNI VIDEOMEH JE VSE BLIŽJE TRZINU

Že dvanajstič zapored, v soboto, 22. decembra, ob 19. uri, dobri znanec Trzinčev, Boris KOPITAR pripravlja razgorno prednovoletno veselico, na kateri bo za ples do zgodnjih jutranjih ur igrali najboljšni ansambel Pujskih 5, imenuje pa se NOVOLETNI VIDEOMEH.

Vse se je začelo v Vinski Gori, nekaj let nadaljevalo v Kamniku, ker pa je vstopnice vselej zmanjkalo, so se organizatorji odločili, da letos prireditve pripravijo v Mengeškem FIT- TOP centru. Upajo, da bodo tako ustregli mnogim, ki so morda prišli prepozno in ostali brez vstopnice.

Če bi si sedež radi zagotovili pravočasno, bo najboljše, da kar takoj pokličete 031 222 444 in ta vas bo počakal.

Toliko odličnih izvajalcev, kot se jih zbere na NOVOLETNEM VIDEOMEHU, je težko najdemo na eni prireditvi. Ne verjamete? To je seznam nastopajočih: SLAPOVIČ, ČUKI, PTUJSKIH 5, ANSAMBEL FRANCA MIHELIČA, GASPERJI, MIJADI DOLENJCI, ŠTAJERSKIH 7, ALFI NIPIČ, NUŠA DERENDA, NATALIJA KOLŠEK, KORADO IN BRENDI, DVOJKA MARIJAN IN BRANKO ZGONC, KVINTET DORI, ANSAMBEL BRATOV POLJANŠEK, ZAMEJSKI KVINTET IZ TRSTA, Z MENGEŠKO GODBO bosta zapela IVAN HUDNIK in JULIJA AVBELJ, VIKTORIJA, NATAŠA MIHELIČ, JERNEJ KUNTNER kot FRANCO MERCATORI, pevka debitantka ANJA, peselca TIJAŠA MARČIČ in MIRO ŠVEGLI ter pisalci folklorne skupine SVOBODA MENGEŠ.

Vaš gostitelj bo tudi tokrat Boris KOPITAR, ki vedno poskrbi za tako ali drugačno prijetno presenečenje, vsa pa so povezana z glasbo. Iz Kamnika se letos NOVOLETNI VIDEOMEH torej sel v Mengeš, morda pa ni daleč čas, ko bomo tudi v Trzinu imeli dvorano, ki bo lahko sprejela večje število obiskovalcev. Kdo ve? Vse se še lahko zgodi...

Vaših dvoranah, kot so vidišljake niti prireditve in televizijske oddaje NOVOLETNI VIDEOMEH v rokah Borisa KOPITARJA.

VROČA STRAN

KAJ SE BO DOGAJALO V TRZINU V NASLEDNJEM MESECU:

Ker v uredništvu Odseva ne vemo za vsako prireditev, ki se bo dogajala v naslednjem mesecu, vabimo vse, ki pripravljajo kako zanimivo prireditev, da nas o tem obvestijo. Vroča stran ureja Tanya Prelovšek Marolt, zato se s svojimi podatki obračajte nanjo (tel. št. 7213-5 9... Pokličite Tajo in za vas prireditev bodo izvedeli vsi Trzinci!)

1.12.	Planinsko društvo Onger Trzin - Mladinski odsek	Izlet: Ribnica – Sv. Ana – Stene Sv. Ane
4.12.	16:00 Kulturno- umetniško društvo Trzin	Miklavžev sprevod po Trzinu
5.12.	17:00 Kulturno- umetniško društvo Trzin in Občina Trzin	Miklavžev večer, predstava ob 17:00 - igrica in obdaritev za otroke od 2-5 let
5.12.	19:00 Kulturno- umetniško društvo Trzin in Občina Trzin	Miklavžev večer, predstava ob 19:00 - igrica in obdaritev za otroke od 6-8 let
(predvid.)	Turistično društvo v sodelovanju z drugimi društvi in organizacijami	Dan prostovoljcev (okrogla miza)
9.12.	17.00 Društvo prijateljev mladine	Čarovnik Grega v dvorani KUD
16.12.	15.30 Občina Trzin	Starejši občani nad 70 let in invalidi - novoletna zabava v avli OŠ
16.12.	Turistično društvo	Koncert operne primadone in krajanke Trzina Ane Pucar Jerič v cerkvi sv. Florjana
19.12.	16.00 DU Žerjavčki	Prednovoletno srečanje vseh upokojencev
20.12.	Kulturno-umetniško društvo Trzin in Občina Trzin	Tematski kulturni večer
21.12.	20.00 Kulturno- umetniško društvo Trzin	Samostojni koncert dekliškega pevskega zbora Žoince
23.12.	19.00 Planinsko društvo Onger Trzin - Mladinski odsek	Novoletno srečanje aktivnih članov Mladinskega odseka
23.12.	Kulturno- umetniško društvo Trzin in Občina Trzin	Občinska proslava ob dnevu državnosti in novoletni koncert v sodelovanju z mengeškimi pevci in Mengeško godbo
31.12.	Kulturno-umetniško društvo Trzin in Občina Trzin	Silvestrovanje na prostem
December	Društvo prijateljev mladine	Praznična likovna delavnica-izdelovanje izdelkov v humanitarne namene
December	Občina Trzin	Obiski pri starejših občanah
December	PD Onger Trzin	Novoletno srečanje

STALNA VABILA:

Društvo upokojencev Žerjavčki

Žerjavčki vabijo vse upokojence – člane in nečlane vsak ponedeljek od 16. ure dalje v gostilnico Bor pri Mercatorju v novem Trzinu

Strelsko društvo Trzin

Strelsko društvo vabi vse ljubitelje strelskega športa vsak dan od 18. do 20. ure na strelišče.

Planinsko društvo Onger Trzin - Mladinski odsek

MO PD Onger Trzin vabi v svoje vrste mlade, ki jih zanima »odkrivanje nekoristnega sveta«. S planinskim krožkom na OŠ Trzin bomo nadaljevali v sredo 3. oktobra ob 15. uri (v učilnici zemljepisa), dijaki in študenti pa ste vabljeni vsak drugi četrtek v mesecu ob 20.00 v društveno hišico (projekcije diapozitivov, degovori za turce, ...).

Sportno društvo Trzin - Šahovska sekcija

Šahovska sekcija Trzin bo nadaljevala s ponedeljkovimi srečanji prvi ponedeljek po 15. septembru ob 19,30 uri. Informacije o turnirjih - internet www.sah-7veza.si ali teletekst 599 ali 041-679-515 Rado

Sekcija Veteranov vojne za Slovenijo

Sekcija Veteranov vojne za Slovenijo obvešča člane in vse, ki še niso člani, da imajo vsak prvi četrtek v mesecu ob 18. uri srečanja v prostorih stare OŠ Trzin, Mengeska 22. Vse veterane vojne za Slovenijo vabijo, da naj se jim pridružijo.

ISCAR Slovenija d.o.o.

ISCAR SLOVENIJA D.O.O.
Motnica 14, 1236 TRZIN

Smo podjetje ISCAR SLOVENIJA d.o.o., s sedežem v Industrijski coni v Trzinu, ki se ukvarja s prodajo vpenjalnega in rezalnega orodja za obdelavo kovin.

Ker se zavedamo, da sta kakovost in ravnanje z okoljem osnovni, oziroma strateški usmeritvi, smo si v podjetju kot osnovni cilj zastavili kakovostno izvajati storitve, ki zadovoljijo potrebe in zahteve naših kupcev, ob stalni skrbi za zdravo in varno okolje.

V ta namen smo se odločili sprejeti standarda ISO 9001 in ISO 14001, s katerima bomo vzdrževali raven zahtev mednarodnega standarda za sistem kakovosti in sistem ravnanja za okoljem.

Blago oz. izdelki, ki jih prodajamo v celoti ustrezajo zahtevam, ki jih določajo nacionalni predpisi in standardi držav v katere prodajamo izdelke in zadovoljujejo kupce glede na funkcionalnosti oz. uporabnosti, prav tako pa so prijazni do človeka in okolja.

V podjetju se zavedamo, da kakovost podjetja pomeni tudi ali predvsem spoštovanje dogovorjenih rokov, razpoložljivost izdelkov, konkurenčne cene, zato le to postavljamo na prvo mesto.

Za kakovost in ravnanje z okoljem je v podjetju najprej odgovorno vodstvo podjetja, ki planira in usmerja vse aktivnosti za doseganje kakovosti. Svoj del odgovornosti za kakovost nosijo vsi zaposleni v podjetju glede na pristojnosti in odgovornosti pri svojem delu.

Da bi učinkovitost našega sistema vodenja kakovosti in ravnanja z okoljem lahko nenehno izboljševali smo sprejeli določene splošne cilje glede kakovosti in ravnanja z okoljem.

Na področju kakovosti se bomo trudili predvsem izboljševati kakovost izdelkov in storitev, ki mora vedno dosegati raven, ki jo zahtevajo kupci, izboljševati postopke dela, za katere bi ugotovili, da ne dosegajo sprejemljivih zahtev kakovosti ter povečevati učinkovitost podjetja s stalnimi izboljšavami, zmanjševanjem stroškov kakovosti ter izboljševanjem poslovanja podjetja v celoti.

Ker pa smo skladno s standardom ISO 14001 zavezani tudi k optimalnemu ravnanju z okoljem, smo si kot okvirni cilj v prihodnosti začrtali predvsem zmanjševanje porabe naravnih virov in energije.

Podobno kot lani, je Turistično društvo Trzin tudi letos pripravilo večje število novoletnih voščilnic priznane slikarke in domačinke

Bernarde Zajec s štirimi značilnimi zimskimi motivi iz Trzina: cerkev sv. Florjana, zaščitena Šuštarčkova hiša,

del Trzina s kužnim znamenjem ter piramida v IOC Trzin. Voščilnice imajo natisnjeno voščilo v več jezikih brez letnice. Na voljo so tudi voščilnice brez natisnjene voščila.

Cena za kos (voščilnica in kuverta) z DDV je 165,00 SIT. Naročila sprejemajo preko telefona 564 45 28 (Joži) in 564 11 10 (Marija) ter

v času dežurstev ob ponedeljkih od 17. do 19. ure v društvenih prostorih v stari OŠ Trzin, Mengeška 22, ali preko faksa na št.: 564 18 39.

TD Trzin se priporoča

Za lepe praznične dni vam nudimo

POTROŠNIŠE KREDITE

- po izredno ugodnih obrestnih merah z odplačilom 72 mesecev
- našim zvestim strankam, ki z nami poslujejo preko tekočih računov, ponujamo možnost najetja gotovinskega kredita brez zamudnega potrjevanja obrazcev.

STANOVANJSKE KREDITE

- svetujemo in pomagamo vam najti najugodnejšo finančno rešitev za vaš stanovanjski problem
- varčevalcem, ki so v Banki Domžale sklenili pogodbe o varčevanju v nacionalni stanovanjski shemi nudimo možnost pridobitve ugodnega kredita že po dveh letih varčevanja

EVRO

Obenem vas obveščamo, da bodo 1.1. 2002 države, članice gospodarske in denarne unije EU, začele menjavati govovino iz svojih nacionalnih valut v EVRO. Vsem varčevalcem bomo obstoječe valute na deviznih računih ali knjizicah v Banki Domžale 31. 12. 2001 avtomatsko spremenili v EVRO. Predlagamo vam, da gotovino v valutah EMU, ki jo imate doma, še pred koncem leta položite na svoj račun in se tako izognete stroškom menjave, ki jih bomo po izteku leta 2001 zaračunavali v bankah.

banka domžale

Banka Domžale d.d., Domžale
Bankna skupina Nove ljubljanske banke

Servis Trzin

Ugodni prednovoletni nakupi vozil

Ljubljanska 24, 1236 Trzin,
 telefon 01 564 42 82
 www.vto.net/servis-Trzin,
 e-mail: ford.salon@siol.net

clean beat d.o.o.

CISTILNI SERVIS!

STANOVANJA, HIŠE ALI POSLOVNI PROSTORI !

- * ČIŠČENJE STEKLA
- * TALNIH OBLOG
- * OBLAZINJENEGA POHIŠTA (SEDEŽNE GARNITURE, STOLI, JOGIJI)
- * GLOBINSKO ČIŠČENJE NOTRANJOSTI OSEBNIH IN TOVARNIH VOZIL
- * STROJNO ČIŠČENJE, IMPREGNACIJA IN KRISTALIZACIJA MARMORJA
- * STROJNO ČIŠČENJE IN IMPREGNACIJA VINASA, PARKETA...

IZDELAVA IN MONTAŽA SENČIL!

- * LAM. ZAVES IN ŽALUZIJ
- * ROLOJEV
- * ZATEMNIT VENE TERMOREFLEKTIVNE IN PROTIVLOMNE FOLIJE

SLIKOPLESKARSKE STORITVE!

clean beat d.o.o.

Pod gozdom 17, 1236 TRZIN

tel/fax: 01 / 721-0-432, gsm: 041 / 630 - 671

e-mail: samo.music@siol.net

Oddaljen le streljaj od ljubljane

TRZIN CENTER

NOVI POSLOVNI PROSTORI IN STANOVANJA V 2. ETAPI GRADNJE

Prodaja:
 Metropola d.o.o., Ljubljana
 01/564 40 15

Investitor:
 SGP Kraški zidar d.o.o., Sežana

www.metropola.si

*Moško frizerstvo
 Anton Sešek*

Obveščam stranko, da sem preselil salon s
 Testenave 119 na Testenava 115,
 Loka pri Mengšu - za glavno cesto Trzin-Mengš

Tel.: 01 564 16 59
 GSM: 031 772 065

Delovni čas:

ponedeljek	14. do 19. ure
torok	od 9. do 12. in od 14. do 19. ure
sreda	14. do 19. ure
četrtek	od 9. do 12. in od 14. do 19. ure
petek	od 9. do 12. in od 14. do 19. ure
sobota	- sprejemamo po naročilu

